

İRŞAD DERGİSİ

ŞEB-İ ARUS
2013

EDİTÖRLER
GÜLENAY ZİYA
ÖMER NAZİF

GRAFİK TASARIM
MUSAVVİBE

KAPAK
MİRA-İ PİNHAN

İRŞAD DERGİSİ
ŞEB-İ ARUS
ÖZEL SAYISI

Yıl: 5
Sayı: 33

irsadder@gmail.com

İÇİNDEKİLER

EDİTÖR'DEN
Sy.2

MUSTAFA ÖZBAĞ EFENDİ'DEN
GÜL DESTESİ
"ESLEM SARIGÜL"
Sy.6,7

HANIMLAR ÂLEMİNİN
YILDIZLARI
"MEFTUN AY"
Sy.12,13

YAVUZ SULTAN SELİM HAN'A
ZİYARET
"AIŞE HÜMA"
Sy.18,19,20,21

SOHBET-İ PİRAN
"ESMA YOLCU"
Sy.26,27

HZ. MUHAMMED MUSTAFA'NIN
MÜBAREK İSİMLERİ
"DIHYE IŞIK"
Sy.32

İSLAM'IN 5 ŞARTI
Sy.36,37,38,39

YENİ KARDEŞE
HAZIRLANMAK
"BENGİSU UMMAN"
Sy.42

SÜNNETLER
Sy.46

ŞEB-İ ARUS COŞKUSU
Sy.3

TEKKEDE ZAMAN
"HAMUŞ"
Sy.8,9,10

POSTMODERN DARBE
"AYŞE ARICAN"
Sy.14,15

ÜMİT DERGÂHI
"HİLAL ARZU"
Sy.22,23

YİNE BİR YOL,
YİNE BİR YOLCU,
YENİ BİR HİKÂYE
"AHMER KÂN"
Sy.28,29

EDEBÜ'L MÜFRED
"TALHA ALİ CÖMERT"
Sy.33

BİTKİLERDEKİ ŞİFA
"SARE ŞUHEDA BAŞAK"
Sy.40

ÖZLEM'İNİ DUYDUĞUNUZ
LEZZETLER
"HAFSA KEVSER"
Sy.43

TEKKE TANITIM
Sy.47

TEBRİZLİ ŞEMS
"SONGÜL YILDIRIM"
Sy.4,5

RASULULLAH'IN NURUNDA
KURAN VE SÜNNETE
UYABİLMEK
"BETÜL SAYGINER"
Sy.11

SAHABEDE KARDEŞLİK
"ERVA YAREN"
Sy.16,17

PRİŞTİNA MEVLEVİHANESİ
"FATMA MERYEM AK"
Sy.24,25

KARDEŞLİĞİ BOZAN FİTNE
HASET
"ÖMER NAZİF"
Sy.30,31

KARDEŞLİK O Kİ!
"KARABAŞ-İ VEL-İ
NEYZENLERİ"
Sy.34,35

MESNEVİ'YE
FARKLI BİR BAKIŞ
"ESLEM SARIGÜL"
Sy.41

SEMA EĞİTİMİ
Sy.44,45

GÜNLÜK VİRD
Sy.48

EDİTÖR'DEN

Selamun aleyküm; Hz. Mevlana'nın vuslatının 740. yılında siz dostlar ile bu satırlarda buluşmak heyecan verici. Allah-u Teala birliğimizi ebedi eder inşaallah.

Bu yıl da yapabildiğimiz kadarıyla evvela Kur'an sünnet ardında da yüce pirlere ışığında öğrendiklerimizi sizlerle paylaşma gayreti içerisine girdik. Elbette başucu kitabımız Mesnevi idi...

Mesnevi; edebi bir eser olmaktan ziyade içerisinde sayısız ayet ve hadise atıf bulunan yol gösterici bir kitaptır. Bu noktada düz okumlarla satır aralarındaki manalara tam anlamıyla vakıf olunamamaktadır. Üzerine ciltlerce şerhler yazılmış, sayısız sohbetlerde üzerine konuşulmuş, tabiri caizse ummana dalınmıştır. Mesnevi'nin edebi bir eser olmaktan çok ileride olması gibi Hz. Mevlana da bir edebiyatçıdan ziyade; mütefekkir, alim, sufi ve mürşittir. bir ayağı Kur'an ve sünnette sabit olması ile kuvvetli iken diğer ayağı ile çağlar ötesini seyran edebilmekte, günümüze ışık tutmaktadır.

Bu yılki etkinliklerimizi kardeşlik üzerine temellendirdik. Gelin bu ummandan payımıza düşeni almak üzere yola koyulalım.

Mesnevi 3713. beyit: "Medinelilerin iki kabilesi vardı. biride Evs diğerine Hazrec denirdi. Adeta bir kabile diğerinin kanına susamıştı. Mustafa'nın yüzünden o eski kinleri İslam ve saflık nuruyla mahvoldu. Önce o düşmanlar, bağdaki üzümler gibi kardeş oldular. 'Şüphe yok, söz bundan ibaret; mü'minler kardeştir' nasihatıyla da, bu nefesle de kardeşliği bıraktılar, tek bir ten oldular." Burada hadis-i şeriften yapılan alıntının yanında müslümanların ilk günlerine atıf yapan Ali İmran Suresi 103. ayetini de görmekte fayda vardır. "Hepiniz toptan sınıksız Allah'ın ipine sarılın. Parçalanıp ayrılmayın. Allah'ın üzerinizdeki nimetini düşünün, hatırlayın. Hani siz (birbirinizin) düşmanı idiniz de O kalplerinizi (İslam'a) ısındırıp birleştirmişti. İşte onun bu nimeti sayesinde din kardeşleri olmuştunuz. Ve yine siz, ateş çukurunun tam kenarında iken, oradan sizi O, (Allah zül-celal hazretleri) kurtarmıştı." Ayet-i kerimenin de ateş çukuru olarak nitelendirdiği ayrılık Mesnevi'de de benzer şekillerde tarif edilmiştir. Ve dahi Mesnevi bir ayrılık hikayesi ile başlamaktadır.

İslam dünyasını parçalayıp ayıran hiçbir yol; yol olarak kabul edilemez. Müslümana müslümanın canını, kanını, ırzını helal kılan hiçbir yol; üzerinde yürünmeye değer değildir. Üzerinde yürünecek tek yol Kur'an ve sünnet yoludur. Kır'an-ı Kerim'de açık emir bulunmaktadır: "Parçalanıp ayrılmayın!"

Sayısız hadis-i şerif ayrılığın tehlikesinden, birliğin güzelliğinden bahsetmektedir. Bugün yeryüzünde kardeş kanları dökülürken, müslümanlar cihanın dört bir yanında kan ağlarken ben; ümmeti kamışlıktan kesilmiş gibi görüyorum. Döktüğümüz gözyaşının tek ağıdı; ayrılık. İslam alemi "ayrılık, ayrılık" diye ağlıyor. Hz. Mevlana'nın eseri de Anadolu'nun birliğe ihtiyaç duyduğu bir dönemde kaleme alınmış ve sık sık birlik-beraberliğe atıfta bulunmuştur. Bunun yolu ise müslümanların birbirlerine ihlas ve samimiyetle yaklaşmasından geçer. İslam aleminde bu yara öylesine derindir ki günlerce konuşulsa, ciltlerce yazılsa yine su götürür. Bizler bu hasreti dindirmek için münferit dahi olsa direnmeliyiz. Bir müslüman kardeşimizi ötekileştirip ittiğimiz anda bizi o gafletten Alemlere Rahmet Peygamber Efendimiz'in emri çıkarmalıdır.

"Ey Allah'ın kulları, kardeş olun!"

ŞEB-İ ARUS COŞKUSU

Şeb-i Arus kelime olarak “Düğün Gecesi” anlamına gelmektedir. Sevgiliyle kavuşma hasretiyle yanıp tutuşan Hz. Mevlana için ölüm, vatanından kopmuş bir yolcunun ait olduğu yere dönüşü gibidir. “Dönüş Allah’adır.” (Nur Suresi - 42)

İnsanoğlu bir ömür bu dönüş için yaşar. Dönüş; ekilenlerin biçileceği zamandır. Dönüş; sürgünün bittiği andır. O dönüş ki kimisi için nara kimisi için nura varıştır. Ve bunu bir kavuşma olarak görenler sevgililerine kavuşacak, bunu bir yok oluş olarak görenler ise ah-vah ile karşılayıp kendisine hazırladığı sona doğru yürüyecektir. Yüce Pir ise Allah’a vasil olmayı beklemekteydi, heyecan içinde. Neye vasil olacağını bilen için ne tatlıdır vuslat... Ve geldi o gün. O vuslat gecesi...

“Öldüğüm gün tabutum götürülürken, bende bu dünya derdi var sanma...
Benim için ağlama, yazık, vah vah deme;
Şeytanın tuzağına düşersen, o zaman eyvah demenin sırasındır,
Cenâzemi gördüğün zaman firâk, ayrılık deme,
Benim kavuşmam, buluşmam işte o zamandır,
Beni toprağa verdikleri zaman, elvedâ elvedâ demeye kalkışma”

Özlediğine gidiyordu Hz. Mevlana. Sevgilisiyle buluşma vaktiydi onun için ölüm.
“Kardeş, mezarıma defsiz gelme; Çünkü Allah meclisinde gamlı durmak yaraşmaz.”

Hz. Mevlana’nın bu tavsiyesiyle, kutlanmakta aşıkla maşuğun kavuşması. O gün kamışlığa dönüş günüdür ki; başkadır neylere üfleyiş...

O gün düğün günüdür ki; başkadır deflere vuruş...

O gün sonsuz bir soluk alış günüdür ki; başkadır ilahilerin nefesleri... Ve o gün Allah'a vasil olma günüdür ki; başkadır semazenlerin Allah'ı zikredişleri...

Bu heyecana ortak olmak isteyenler de bu aşk hlakalarında buluşurlar. Ve şölen başlar...

Abdestini alan, Rabbi’ne hamd eden, tennuresini öperek giyen aşıklar teker teker aşk meydanına çıkmaya başlarlar. Onlar her çarklarında, her nefeslerinde Sevgili’yi anar. Artık onların her şeyleri Sevgilidir, bu dünyadaki cennet bahçelerinde gezinmektedirler.

Bu dünyadaki vuslat zamanıdır sema, semazen için. Bugün vuslata eremeyen o gün vuslata eremeyecektir.

Hadis- kutside Rab Teala yine en güzel haliyle seslenir:

“Kulum beni zikrettiği zaman muhakkak onunla beraber olurum...”

Destur!

"Ay'ım Şems, güneşim Şems, suyum Şems..."

Mevlana, Şems'i özgür ruhlu ve çekici bir insan olmanın yanı sıra, içsel varlık düzeyinde bir okyanus kadar çok sembolü anlayabilen bir kişi olarak görür. Şems, sırların sırrı ve aydınlanmanın nurudur. Hiç kimse ne onun gibisini görmüş, ne de onun çekim gücüne sahip olmuştur. Bir rehber olarak o, ulaşılması ve anlaşılması zor bir şahsiyet ve irfana sahiptir.

Dünya metasına önem vermeyen Şems'in pejmürde, garip, eski, zahiri dünyaya hitap etmeyen bir kıyafeti vardı. Dünyanın nimet ve ihtiraslarından kendini soyutlamıştı. İlim, irfan ve kerametleriyle övünmediği gibi, başka insanları da hakir görmezdi.

Dışa açık, inandığı ideallerini sonlu hiçbir güçten-buna Mevlana da dahildir- çekinmeden söyleyen ve savunan Şems, kendisi için prensip edindiği özgürlüğü ve serbestliği, karşısındaki insana da tanımaktan kaçınmazdı. Bunu şöyle anlatmıştır: *"Benim bir adetim vardır. Yanıma gelenlere sorarım: 'Efendi! Konuşacak mısın yoksa dinleyecek misin?' 'Konuşacağım.' derse, üç gün üç gece arka arkaya dinleyebilirim. Meğer ki o kaçsın da ben kurtulayım. Eğer 'Ben dinleyeceğim.' derse, ben de 'O halde birbirimizle uyuşuruz.' derim. Ben söze başlarım, o da laf arasında konuşur."*

Şems, *"Benim sohbetime yol bulan kimsenin alameti şudur ki: Başkalarının sohbeti ona soğuk ve tatsız gelir."* diyecek kadar kendine inanır ve güvenirdi. Şems, *"Ben samimi olarak niyazda bulunanlara karşı çok mütevazı davranır, alçakgönüllülük gösteririm. Ama diğerlerine karşı, çok kibirli ve gururlu davranırım."* der.

Hazreti Mevlana Makalat'ta Şems'i, arayışını güçlendirmek için kendisine ulaşmanın sırrını anlatan biri olarak; Divan'da ise çok az konuşan bir insan olarak tanıtmaktadır. Onun Mevlana'ya ilk nasihatı, derin iç anlayışın açığa çıkması için dışarıya karşı sağır olmasını istemek olmuştur. Onların birkaç aylık görüşmesini anlattığı sanılan Makalat, Şems'i açıklık, samimilik, sadelik ve olgunluk sahibi bir insan olarak tanıtır. Bu mukamelede karakterler Allah, Mevlana ve Şems'tir. İnançların ardındaki hakiki olmayan gerçekleri tartışırlar; onlar, insanın fikirlerinin canlı ve cansız eşyanın ardında olduğunda anlaşılır.

Şems bir aşk, vecd, hakikat ve divanelik timsalidir. O özgürlüğünden asla taviz vermeyen, yürüyen hür Adem modelidir. Alışılmış kalıpları ve kitlelerin sınırlarını zorlamak, özellikle riyakarlığın kalıntılarını yok etmek, Şems'in en büyük ideali hem de görevidir.

Şems'in kendine özgü yeteneklerinden biri de adeta bir psikiyatrist gibi muhatabının vereceği tepkiyi önceden sezebilme, onun kişilik ve karakterini çözebilme kabiliyetidir. Şöhreti afet olarak kabul eden ve deşifre olmaktan sakınan Şems, bu özelliğini bir tüccar edası ve kıyafetiyle perdeler. Şems'in gözünde benlik ve ihtiras, cem ve cemaatin manasını ve nurunu yok eder, bereketini kaçıtır.

Şems-i Tebrizi, katettiği mesafenin, ulaştığı makam ve mertebenin farkındaydı. Yükü ağırdı. İşte yükünün ağırlığını ispatlayan, ulaştığı sufi hallerin zirvesinde bir örnek: *"Şemseddin-i Tebrizi birbiri*

arkasından gelen Tanrı görüntülerine gömüldüğü ve insan gücünün o mücahadeye dayanamadığı her zaman, o hali savmak için kendisini bir işle meşgul ederdi ve kendini tanımayan birinin yanına rençberliğe gider, geceye kadar çalışır, ücret verdikleri zaman: 'Borcum var. Hep birlikte vermem için toplanmasını istiyorum.' der ve o bahane ile ücretini bırakır, bir süre sonra da kaybolurdu."

İKİ MÜRŞİD/ İKİ MÜRİD: TEK RUHTA İKİ BEDEN

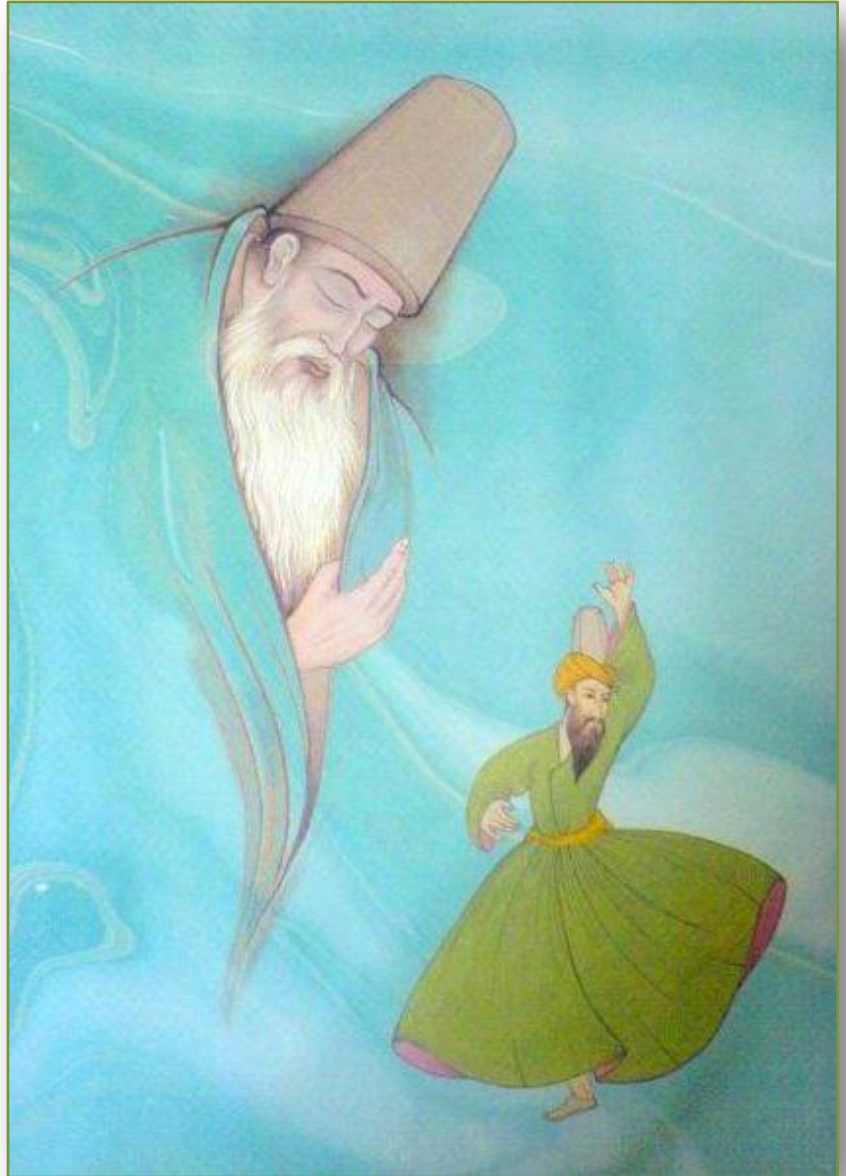
Yüksek irfan sahibi Şems, sık sık gördüğü bir rüyanın ve manevi bir ilhamın şevkiyle gönlünde doğan gaybi ve ezeli bir tanışma içinde, Mevlana'ya muhabbet duyarak aşık olur. Bu karşılıksız kalmaz, Mevlana da ona aşık olur. *"Çünkü maşuk, aynı zamanda aşık; aşık, aynı zamanda maşuktur."* Bu, Kur'an'ın tebliğiyle sabittir. Kur'an diyor ki: *"Allah onları sever, onlar da Allah'ı severler."* (Maide:54)

Mevlana, Mesnevi'nin birinci cildinde diyor ki: *"Güzeller, aşıkları canla başla severler. Bütün maşuklar, aşıklara avlanmışlardır."*

Şems ile Mevlana'nın buluşması, yakınlaşması ve nihai aşamada bir olması, hem maddi hem de gönül cihanında ender gerçekleşmiş hadiselerdendir. Bunu aşırı şekilde büyütmemizin ve yüceltmemizin sebebi, evrensel vuslatın sonuçları itibariyledir. Aslında sonuç birleşmenin, dostluğun, muhabbetin zirvesidir; kısaca "ikiz ruhlar"ın iki ayrı bedende, ama tek bir ruhta kavuşmasıdır. Onlar vuslat yolunda muhtaç oldukları yol gösterenlerini birbirlerinin müridi olmakla bulmuşlardır.

"Sen olmasaydın ne Allah'ı bulurdum ne de Rasulullah'ı bilirdim Şems !"

Herkesin kendi Şems'ini bulabilmesi dileğiyle...

-İbrahim Emiroğlu, Sufi ve Dil (Mevlana örneği), İstanbul 2002, 17.

-Derviş Ahmet, Aşık Kul Sadi, "Hayatı, Şahsiyeti, Fikirleri ve Eserleri" Mevlana, I, 24.

-Şems-i Tebrizi, Makalat I, 274.

-Asaf Halet Efendi, Mevlana ve Mevlevilik, 35.

-Feridün b. Ahmed-i Sipehsalar, Mevlana ve Etrafindakiler (risale), 123.

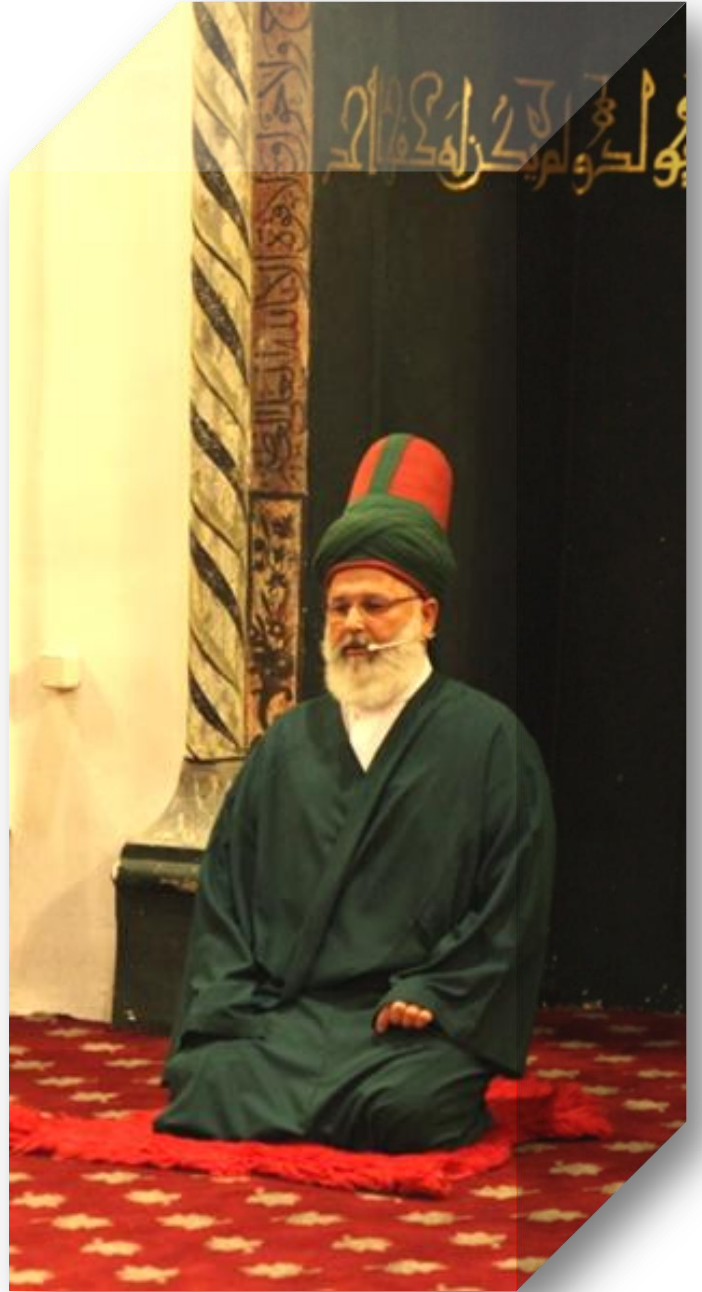
MUSTAFA ÖZBAĞ EFENDİ'DEN GÜLDESİ

Selamun aleyküm,

Müminlik Allah'a(celle celaluhu)

koşmaktır. Sufiler de, Kur'an-ı Kerim'de " Ey iman edenler Allah'a(celle celaluhu) koşunuz! " emrine uyanlardır. Müslüman Allah'a(celle celaluhu) koşar. Allah'a(celle celaluhu) koşmanın temel şartı ise Kur'an ve sünnete sımsıkı sarılmak, hayatı Kur'an ve sünnet düsturları içerisinde yaşamaktır. İslam alemi bu düsturlara sahip olmadığı müddetçe buhranlarla baş edemeyip, dağılıp, parçalanacaktır. Sufi, düşüncesi ve hayat tarzı ile Kur'an ve sünnete sımsıkı sarılıp o uğurda koşan insandır. Bizler de Karabaş-ı Veli Tekkesi hizmetkarları olarak bunu yapma çabası içerisindeyiz. Nefsimizi Kur'an ve sünnet dairesi içerisinde terbiye etmeyi kendimize şiar edindik. Müslümanlar nefislerini terbiye ederken, ilahi kelimetullahın yer yüzüne hakim olması için mücadele etmek zorundalar. Her ikisini beraber götürmelidir. Müslümanlar dinlerini kendi içlerinde yaşamaya çalışırken, zulüm altındaki din kardeşlerini de düşünmelidir. Bunun için de müslümanların bir vücut, bir şemsiye, bir bayrak, bir siyasi teşekkülün altında toplanması gerekmektedir. Bunun mücadelesini verebilmek için de müslümanlar dünya üzerinde bir şura, bir meclis kurmalıdır. Dünya üzerinde bir meclisleri bir şuraları olmadığı için hadis-i şerifte buyrulduğu gibi " denizin üstündeki köpük " gibi olup zalimlerin, kafirlerin ellerinde oyuncak olmaya mahkum olacaklardır.

Aslında Osmanlı yıkılırken, İslam yıkıldı. Daha doğrusu müslümanlar yıkıldı. İslam'ı yaşayan bir sistem yıkıldı. İnsanlar Osmanlı Devleti'nin parçalandığını düşündüler fakat parçalanan İslam ümmeti idi. O gün bu gündür İslam ümmeti birlik ve beraberlik içerisinde değil. Birlik ve beraberliğin olmayışından dolayı ümmet devlet olarak paramparça... Cemaatler, cemiyetler, tarikatler olarak paramparça. Belki de dini herkes kendi içerisinde, kendi lisanıyla yaşıyor. Müslümanlar kardeşliklerini tesis etmiyorlar. İçlerinde satılmışlıklar var. İçlerinde hançerlenmişlikler var. İçlerinde yüz üstü bırakılmışlıklar var. İçlerinde ne yazık ki kafirlere karşı dost, müminlere karşı düşman olanlar var. Ne ararsan var. Öylesine keşmekeşlik, öylesine bir acı, öylesine bir buhran, öylesine bir hüznün, öylesine bir vahşet yaşıyor ki müslümanlar kendi dertlerine düştüklerinden bunlara karşı ne yazık ki körler, sağır, duygusuzlar. Ne yazık ki bunlara karşı hareketsizler ve duyarsızlar. Sirkelenip kendilerine gelemiyorlar. Kendi içlerinde cemaatçilik oynuyorlar. Kendi içlerinde tarikatçılık, şeyhçilik oynuyorlar. Gruplaşmalar var. Senin cemaatin benim cemaatimden daha iyi diyerek tartışıyorlar. Böyle dar, sığ meselelerin üzerinde fırtınalar koparıyorlar. Müslümanlar imanlarını kemale erdirmek için uğraşmıyorlar. Allah(celle celaluhu) için mücadele etmiyorlar. Allah(celle celaluhu) için cihad

etmiyorlar. Allah(celle celaluhu) için birbirlerini sevmiyorlar. Allah(celle celaluhu) için birbirlerinin kollarına girmiyorlar.

Müslümanlar kafirlerden korkuyorlar. Müslümanlar şirk ehlinen korkuyorlar. Müslümanların bir kısmı kafir ehlini dost tutmuş, bir kısmı dünyaya tapmış. Bir kısmı ise nereye taptığının farkında bile değil. Müslümanlar dertli, müslümanlar sıkıntılı, müslümanlar harap. Kimi destekleyip kimi desteklemeyeceklerini dahi bilmiyorlar. Şaşkınlık.

Suriye'deki zulüm için batıdan medet uman bir İslam dünyası var. Batı, İslam dünyasını parçalayıp kanını dökmüş, zulmetmiş ve hala devam etmekte. Bizler ise bu zalimlerden medet beklemekteyiz. Bütün İslam alemi tek vücut olup mal ve mülklerini satıp, emin belde olarak Kabetullah'a, Beytullah'a göç edip deseler ki “ Bizim canımız ve malımız emniyette değil. Çocuğumuz eşimiz emniyette değil. Bizim imanımız emniyette değil. Yeryüzünde hicret edecek bir yer bulamadık. Bize vaat edilen Allah'ın(celle celaluhu) emin topraklarına hicret ediyoruz. ” 1 milyar mı müslüman var, 1 milyarı da hicret etse, biz dinimizi orada yaşamaya ve yaymaya başlayacağız dese bütün işleri hallolacaktır. Kafir yerle bir olacak. Ama müslümanlar bunu yapabilecek güçte ve kudrette değil. Hz. Peygamber'in de dediği gibi “ Biz suyun üzerindeki köpük olup, dalga bizi nereye vurursa oraya gitmeye mahkumuz. ”

Biz Allah'a(celle celaluhu) ve Rasulu'ne aşık olamadık. Müminlere karşı şefkatli ve merhametli, kafirlere şedit olamadık. Biz Kur'an'daki “ Hristiyan ve yahudiyi dost tutmayın. ” emrini tutamadık. Onlarla dostluklar kurup kendi inancımızı, kendi imanımızı, kendi müslüman kardeşlerimizi sattık. Satıldık ve halen daha satılmaktayız. Hulusi kalp ile “ Eşhedü En La İlahe İllallah Ve Eşhedü Enne

Muhammeden Abdühü Ve Rasuluhü ” dediğimizde, içimizdeki ve dışımızdaki putları yıkılmış oluruz.

Bizler her acıda oturup, kendi kendimize lanetler yağdırıyoruz. İmanımızı gerektiği gibi yaşamıyoruz. Çünkü müslümanlar cihadı unuttular. Bizim dolabımızdaki elbiseler bizleri kandırıyor. Altımızdaki arabalar, lüks evlerimiz, makamlarımız, mevkilerimiz bizi kandırıyor. Müdürlüklerimiz, başkanlıklarımız, valiliklerimiz, kaymakamlıklarımız bizi kandırıyor. Biz ilahi kelimetullahın yolunda her şeyi feda edip Allah'a(celle celaluhu) doğru koşamıyoruz. Bütün sıkıntımız bu. Belki de benim sıkıntım bu. O yüzden bu nasihat önce kendime.

Allah(celle celaluhu) cümle ümmeti Muhammedi aff u mağfiret eylesin. Bir ve beraber eyleyip, tek vücut haline getirsin İNŞAALLAH. Amin.

5 Eylül 2013
(Mustafa ÖZBAĞ Efendimizin
Ümmeti Muhammede seslenişidir.)

Nisa YILDIZ

TEKKEDE ZAMAN

HAMUŞ

Tekke, Karabaş –i Veli Tekke’si...

Yol, tekkeye uzanan yol, sabır yolu. Tekkeye uzanan yol, tevekkül yolu. Tekkeye uzanan yol, bin hasretle törpülenen bir ömrün, sükuta an kala sebata tırmanışı. Tekkeye varan yol, anbean kurumuş kıraç bir toprağın suyla buluşması. Bu yol ki, yola vardırmanın muştusuyla varmaya çalışılırken, uzadıkça uzayan bir heyecanın son raddeye vuran çarpıntısının başlangıcı.

Yokuş... Bu yokuşu çıkarken Necip Fazıl’ı anmamak mümkün mü?

Su iner yokuşlardan, hep basamak basamak;

Benimse alın yazım, yokuşlarda susamak

Yokuşlarda susamak! Susuzluk neye, kime? O’na bu kadar susamışken, hasretin son kertesini çoğaltan yokuş. Bir vuslata bin hasret ekleyen yokuş. Yokluk yokuşunda susarken susmak, susamak. Susarken sükûtun nabzını tutmak. Yokuş ki son eyvahın soluksuz bıraktığı, sonun kıvrım kıvrım bukresinde ah kapısına uzanan bir basamak. Yokuş! Ah yokuş! Ah, soluğumda bir nefeslik payemi bırakmayan yokuş...

Kapı... Yokuşun son bulduğunu müjdeleyen kapı. Kapı ki kanatları vuslata duran. Çağırın dervişleri ümit dergahında pişirilen yokluğa.. Kapı ki kapayıp nefislerin yönünü varlığın ummanından, yokluğun dergahına çeviren. Kapı sevince duran gönüllerin anahtarı. Kapı, aralanıp bağrına bastığı dervişlerin, O kalbe dayanan yanaklarının müştakı. Kapı, mürşide yaklaşan nefeslerin tutulup kavuşmaya durduğu sevincin membağı. Kapı ki yaralı gönüllerin cümlesini içinden alıp, O’na ve kubbeye kavuşturan kapı. Kapı! Ah kapı, can kapı! Ah ciğerpareye yanan ciğerlerin tütsüsünü arşlara aralayan kapı...

Kapının ardındaki tekke... Zamanın koşuşturmacasında, zamana direnip karşı koyan bir mekanın kucaklaması. Yolun bitiminde, canları kucağına alıp sarmalayan bir geçmiş zaman hikayesi tadında, oraya heyecanla varanları kucaklayan tekke. Zamanın hangi surete büründüğünün bilinmezliğinde, varılan yüzyılın, anımızdan alıp kaçırdığı bir serencamda sakladığı kayıp ruhların durağı tekke. Yüzyılın bencilliğinden, tüketişinden, nefessizliğinden, tırmalayışından münezzeh bir dinginlikle yalıtılmış mekanın, huzursuzlara huzur salan bir sarmalayışla kucakladığı tekke...

Tekke! Ah tekke! Ah, Üstadımın karşılayışına müştak, cümle kapısının solundaki sarmaşık gülün tebesümüyle mürşidimin nefesini solutan bab-ı aşk ı handan tekke, can tekke, yâr tekke...

Lokma.. Baldan daha tatlı, daha bal. Herkes koşarken tekkenin demi dumanı tütsülü çayına lokmasına, dervişin kursağından hiçbir gece geçmeyen lokma. Zikirle hemhal olan dervişin bin lokmadan daha evla bildiği tek lokma. Lokmasız geçen her akşamın gecesinde dervişe daha tatlı

lokmalarda döken meleklerin şerbetlediği lokma .Lokma. Ah lokma! Ah dervişanın yüzlerce dağıttığı ikramdan gayri dervişe pay dökmeyen lokma!

Gül..Bahçenin kokusunun yüzyıllık nefesini duyuran dervişe. Yüzyıl öncesinde de o bahçenin o köşesinde değişen çehrelerin değişmeyen heveslerine aynı yerden munisce gülümseyen gül...Enfes kokusunun rayihalarıyla avlunun cümle kapısını nazlı nazlı şenlendiren gül..Ah gül! Ah Efendiler Efendisi (sallallahu aleyhi vessellem) efendimizin ömürlere ömür katan tebessümünü bahçeye soluklayan gül!

Çınar.. Kanatlarının altında toplaşanların dertlerini haşmetli omuzlarında taşıyan çınar. O haşmetle kucakladığı tekkenin konuklarını gölgesinde avunduran çınar. Sohbetin en ballısının çınarın altına uzandığı dakikalarda içerde harf harf dokunan hecelerin kalpden kalbe dokunuşuna tanıklık eden çınar.Çınar! Ah çınar! Ah Üftade hazretlerinin nazlı narin zarafetine, Osman Gazi,Orhan gazi ve Hüdavendigarların şanlı seferlerine tanıklık eden bir neslin emanetçisi çınar. Ah Çınar!

Kubbe.. En kutlu misafirini çatısını kanat kılıp her hafta bağrında kucaklayan kubbe. Her geleni rengine, cinsine, milletine, ismine bakmaksızın bünyesinde özümseyen kubbe..Gökkubbenin altında tanıklık ettiğin nice ağlayanların, feryatlıların ve hicranlıların destanını, destanıyla örtüp sakladığın kubbe! Ah kubbe!Aman kubbe! Can kubbe! Bir Fakih dostun yüzyıllar öncesinden gönderdiği selama destar olup , yüzyıllar sonrasında şahit kalan kubbe!

Hamuşân... Varlıktan geçip ebedi istirahatgâhlarına erenlerin son durağı Hamuşan. Her nevi gülümsemenin ve kucaklamanın ardından ,dostların en hakikisinin ve canlısının beklediği yer hamuşân... Artık bekleyenlerin de bekletenlerin de bir bir dilsiz olup kavuştukları bekada buluşmalarına vesile olan Hamuşan. Taşların soğukluğunda değil,gözyaşlarının aktığı bir toprağın ıslaklığında, dost ile sessiz buluşturan Hamuşan.. Neyin , kudümün ahengine aldırmadan, çağlayan uğultuların, çocuk gülücüklerinin neşesinin, çay kaşığı koşuşturmacasının kovalamacasında ,onlarca yıl kayıp suskunluğunu bozanların neşesiyle uyanan hamuşan! Hamuşan, yalnızlığının ıssızlığında kabir i sükutun soğukluğuna zıt cazibeni huzuruna çağırdığın kardeşlerle manalandırdığın hamuşan! Ah hamuşan, can hamuşan! Kapıda belirenin , beklenenin gelişiyile tüm bahçenin heyecana dönüşünde, semazenin semaya bakıp hiç olup yitişinde; bekleyişinin , nefese kavuşan ney gibi can bulmasıyla dirilen hamuşan. Ah sessizliğin ve ıssızlığın gölgesinden sıyrılıp bahçedeki tüm kakhahalara, fısıltılara ve hatta dedikodulara sabredip kanat geren Hamuşan!

Esselam Esselam! Esselam ün aleyküm ey ehl-i kubur! Esselam, Esselam! Esselam ün aleyküm ey dervişan, Esselam, esselam, esselam...

Yolun , yokuşun, kapının, kubbenin, çınarın, bahçenin, gülün, lokmanın bir başka manaya büründürdüğü tanışıkları; elest bezminden alıp tekkenin koynunda buluşturduğunu; mürşitlerinin nazarıyla manaya büründürüp dirilttiği kardeşlik pınarı Karabaş ı Veli... Tüm kardeşlerin, yaratıldıkları an gibi, mahşeri kalabalıkta da yan yana, dizdize, gönülgönüle mürşitlerinin arkasına dizilip Resuller Resulu, Efendiler Efendisi Muhammed Mustafa(s.a.v.)Efendimizin sancağı altına toplanacakları o günün hayaliyle ve bilinciyle yanıp tutuştukları , vuslata susadıkları hasretin kevseri Karabaş ı Veli Degahı! Bir tespih tanesinin sırt sırta veren taşları gibi imamenin etrafında toplaşan dervişlerin, tek olup zikre durduğu kardeşlik eşığı Karabaş ı Veli tekkesi. Tek vücut olup aşka uçan pervaneler gibi aynı yöne kanat çırpıp kavrulan gönüllerin birlendiği bir kardeşlik çemberi Karabaş ı Veli .

Karabaş 1 Veli'nin etrafında sessizce ama yine diz dize, gönül gönüle yatan hamuşanın yanbaşımda toplanan bir ailenin akibetini seyredencesine, iştiyakla sıralandığı safların ve bir arada olmanın memnuniyetiyle gülümseyen gönüldaşların, mutluluklarını birleştirdikleri yer Karabaş 1 Veli Dergahı.. Koskocaman bir milletin , başbuğlarının dizinin dibine emanet bıraktığı irade i teslimiyyesi gibi, canlar canı mürşid i kamillerinin ağuşuna tereddütsüz bıraktıkları ruhlarıyla vasloldukları bir avlunun gülen yüzü Karabaş 1 Veli Tekkesi. Bir kardeşliğin kıtalararası, ülkelerarası ve şehirlerarası üçlemede yekpare oluşunun öyküsü Karabaş 1 Veli. Yüzyıllar ötesinde, arka bahçede yanan ocakta tütsülenen bir yudum çayı, dizdize oturup paylaşırken dertleşen dervişlerin , son yüzyılda yudumlanan aynı hüznün deminin tadını dirhem dirhem soludukları canların hiç değişmeyen tevekkülünün adresi Karabaş 1 Veli. BazEn neyzenbaşının , bazen bir semazen başının ulvi parmaklarından demlenen çayın, canla başla yapılan ikramla lutfâ dönüştüğü hizmetin adı Karabaş 1 Veli kardeşliği. Destarların ardına gizlenen, cübbelerin ardına saklanan, kimliklerden münezzeh hiçlikleriyle, bir sonsuzluk şerbetine dönen ikramların alınmaya hicabedildiği hizmetle taçlandığı mahcubiyetin membağı Karabaş 1 Veli. Diz dize yudumlanan çayların evvelinde, gönülden gönüle akan sırların, semadan arşa yükseldiği bir kardeşliğin paylaşıldığı yer Karabaş 1 veli. Çoğu kez gerçek kardeşliğin ötesinde bir bağ ile, mürşidimizin, dervişlerin bağrına bıraktığı emanet nazar ile sırlanan aynadan, birbirlerinin yüreğine bakan dervişlerin manada buluştukları anın tercümesi Karabaş 1 Veli.

Ve bu kardeşlik temennasında vuslata duran canların, veda vakti gelip çattığında, istemeye istemeye ipinden kopan tespîh taneleri gibi, zamanın gerçekliğine geri dönerken durdukları son selamın adı Karabaş 1 Veli kapısı... Yüzlerini tekkeye, sırtlarını zamanın acımasızlığına ve gerçekliğine dönen dervişanın, atılan son nazarla kucakladıkları tekkeleri, ancak bir daha dönünce giyecekleri tennureleri gibi her saniyesi özlemle dokunmuş bir ayrılık sızısının kapısıdır artık. Son vedanın dokunuşuyla selamlanan cümle kapısı, bir başka zamana kesilen biletidir cümlenin yeniden buluşacağı. Ve kapı! Ve ıssızca boşalan bahçe! Sessizce el sallayan gül ve çınar! Ve yeniden yokuş! Sonrası hüznün, sonrası sessizlik, sonrası sükut olan yokuş! Ve yol, ve gece ve karanlık ve bulut, kubbe, yokuş. ...Ve susamak tekrar yokuşlarda. O'na susamak. Ve susmak...Ve beklemek, ve özlem , ve hasret , ve veda...

Ve Hamuşân...Gecenin koynunda tüm konuklarını boşaltan kubbenin ve bahçenin bağrında ıssız kalan: Hamuşân... Bedensiz ve 'ben'siz dostlara vedada VAROLAN'IN "HAY" kılıp fisıldattıkları ile ruhlara dolan Karabaş-i Veli'nin gerçek sahipleri! Hecelerin söylediklerinin yazmakla bitirilemeyeceği satırlara ez cümle... Arşa kanatlanıp seher yelinin gül ile doldurduğu tekkenin dingin serinliği ile ayın huzmelerinden sıyrılıp güneşin ilk ışıkları ile kucaklaştığı gecenin evvelinde

Hay olan RABBİM! Yakınlığın ile kucakladığın kullarının muratsızlığına murad katan ALLAH'IM! Muradına erenlerin, vardıklarının farkında olamayışlarının, bilemeyişlerinin ve duyamayışlarının sağırlığıyla, kör kalmışlıklarına bakmaksızın, kullarının hançerlerle yaralanışında sonsuz merhametine haiz ilacını var eden ALLAH'IM! Lütü keremine şükrü, şükranı, hamdi senayı ne kadar etsek de yetiremeyen, bir bedenli, biz benli, biz kimlikli ve hiçsiz kulların cehaletine, zıddıyla zerkeden, Celil ve Cemil olan Rabbimiz! Biz bilmeyenlerin dimağına seni daha çok bilip daha çok yaşamayı, daha çok hamd ile yakın olmayı nasip eyle inşallah. Peygamber Efendimize layık ümmet olmayı nasip eyle.. Resulüne layık ümmet, Üstadım'a Efendim'e layık mürid olmayı becerememiş bu cahil, bu aciz, bu hadsiz kulu hamuş eyle... Amin.

RASULULLAH'IN (sallallahu aleyhi ve sellem) **NURUNDA KURAN VE SÜNNETE** **UYABİLMEK**

Betül SAYGINER

“MÜSLÜMANLAR KARDEŞTİR”

"Müslümanlar kardeşdir."(**Hucurat/10**) Allahu Teâlâ böyle buyurur. Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem de müslümanları bir bedene benzetir. Onların birbirini sevmesini, birbirine merhamet etmesini, birbirini korumasını ister. Bedenin bir organı hastalandığı vakit diğer organların da aynı rahatsızlığı duyduğu, bu yüzden uyumadığı, ateşlendiği gibi, müslümanların da birbirinin derdiyle dertlenmesi gerektiğini söyler. (**Buhari, Edeb 27**)

İşte bu sebeple din kardeşlerinin birbirlerine kin tutmalarını, haset etmelerini, sırt çevirmelerini ve birbirlerine olan ilgilerini kesmelerini uygun görmez.

Birbirlerine darılsalar bile, bunun üç günden fazla sürmesini doğru bulmaz. (**Buharî Edeb 57,58,62**)

Müslümanlar hep birlikte İslam'a, Kur'an'a sımsıkı yapışmalı; dinin emirlerinden dışarı çıkmamalı ve birbirlerinden asla kopmamalıdır. Bu Allah'ın emridir. (**Âl-i İmran 103**)

Rasulullah Efendimiz'in sallallahu aleyhi ve sellem bildirdiği üzere, müslümanların İslam'ın etrafında toplanması Allahu Teâlâ'yı son derece memnun eder. (**Müslim, Akiye,10**)

Allahu Teâlâ şöyle buyurmuştur: " Mümin erkekler ve mümin kadınlar birbirlerinin dostlarıdır. Kâfirlere karşı şiddetli, kendi aralarında merhametlidirler." (**Maide-54**)

Onların kalplerini kaynaştıran, onları birbirine ısındıran Allah'tır. Eğer Allah onların kalplerini kaynaştırmasaydı, dünyadaki her şey verilse böyle bir muhabbeti sağlamak mümkün olmazdı. (**Enfal63**)
Rasulullah sav de müslümanları birbirine sımsıkı kenetlenen binalara benzetmiştir. (**Buharî,Salat88**)

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur:

“Size bir ve beraber olmayı, ayrılıktan sakınmayı öğütlüyorum. Çünkü şeytan yalnız onlarla beraber, iki kişide daha uzaktır. Cennetin ta orta yerinde olmak isteyen kimse İSLAM TOPLUMUNDAN AYRILMASIN.” (**Tirmizi, Fiten 2**)

HANIMLAR ÂLEMİNİN YILDIZLARI

Meftun AY

CİHAD VE HANIMLAR

İslam âlemi zor günler geçiriyor. Dahası insanlık âlemi vahşet dolu zamanlar yaşıyor. Suriye, Filistin, Mısır, Mynmar, Afganistan, Bosna, Hindistan, Doğu Türkistan, Çeçenistan, Arakan, Fas, Somali ve Eritre... Allahu Teâlâ'nın nurundan yarattığı halifeleri, insanlar, ölüyor. Allah Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz müslümanlar ancak ve ancak kardeşler, diyor.

Kardeşlerimiz ölüyor, kılımlar bile kıpırdamıyor. Sadece din kardeşlerimiz değil Afrika'da, Asya'da, Avrupa'da kardeş adaylarımız "insanlar" ölüyor. Üç kıtada hükmetmiş İslam âleminin üzerinde zillet ve düşüklük hüküm sürüyor. Gerçi Hazreti Ömer radiyallahu anh efendimiz, izzet ve şeref ancak islamındır, buyuruyor. Ama sokakta kalan hayvanlarımızı bile düşünen bir milletin torunlarının hali ortada. Kardeşler, çok acı bir giriş oldu belki ama bir yerlerde hata olmalı diye kendimize dönüp bakmalıyız.

Hayatü's Sahabe adlı kitapta müslümanların manevi yardıma mazhar kılınma sebepleri adlı bölümde bu konuyla ilgili bazı örnekler var. Ya da aklımıza şu soru geliyor: Yoksa artık müslümanlar manevi yardımlara mazhar olamıyorlar mı? İşte Beyhaki rivayetinde sayıca ve malca üstün olan düşman tarafı bunun nedenini açıklayan bir örneği bize sunuyor ve şöyle diyor: "Yazık size! Niye müslümanlara yeniliyorsunuz?" İçlerinden biri "Niye yenildiğimizi ben sana söyleyeyim." dedi. "İçimizde arkadaşının yani kardeşinin kendisinden önce ölmesini istemeyen bir tek kişi bile yoktur. Halbuki biz öyle bir cemaatle karşılaştık ki her biri arkadaşından önce ölmeye can atıyor."

Henüz cemaatçilikten, tarikatçılıktan kurtulup kendi içerisindeki kardeşliği tam olarak tesis edemeyen bizler ise doğal olarak ölüme can atarak gidemiyoruz. İslam âleminin bulunduğu durumun nedenlerinden biri de budur diye düşünmekten kendimi alamıyorum. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz acizlikten, tembellikten, korkaklıktan, cimrilikten Allah'a sığınırım, diye dua edermiş. Bizlerin ise her tarafını acizlik, tembellik, korkaklık sarmış. Korkuyoruz! Makamımıza, okulumuza, malımıza dokunulur, diye cimrilik ediyoruz. Rabbim korkaklıktan muhafaza eylesin.

Bu konudaki rivayetleri sıralamaya devam edelim. İbn Cerir kendisinden müslümanlara karşı yardım istenilen Çin hükümdarının sözlerini aktarıyor: Gelen elçiye "O kadar az toplumun sizin kadar kalabalık bir millet karşısında bu kadar muvaffakiyetlere ulaşma sebepleri vardır. Onlarda hayır sizde de şer hakim olsa gerek." dedi. Yardım isteyen elçi "Evet." dedi. Hükümdar "Sizlerle savaşmadan önce size ne söylüyorlar?" dedi. Elçi "Bizi şu 3 esastan birine çağırıyorlar:

- 1) Dinlerini kabul etmeye: Bunu kabul edersek bizi kendilerinden sayıyorlar.
- 2) Cizye vermeye: Bunu kabul edersek bizi düşmanlara karşı koruyacaklar.
- 3) 1. ve 2. tekliflerini kabul etmediğimiz takdirde bizimle savaşacaklar." dedi.

Hükümdar, elçiye: "Peki komutanlarına karşı saygıları nasıl?" dedi. Elçi: "Mürşidlerine en üstün saygıyı gösteren bir kavmin saygısı gibi saygı gösteriyorlar" diye cevap verdi. Hükümdar yine

sordu:"O kavim (müslümanlar) kendilerine haram kılınmış nesnelere helale dönüştürüyorlar mı? "Elçi hayır cevabını verince hükümdar: "O kavim haramları helal, helalleri haram kılmadıkça helak olmaz,"dedi. Ve elçiye şu mektubu yazdırdı."Sana başı Merv'de sonu Çin'de olan bir ordu göndersem de onların üzerlerine düşen görevi kimse engelleyemez. Vasıflarını senin elçinin bana anlattığı o kavim dağları yerinden sökmek istese sökerler. Yolları açılrsa beni de yerimden kaydırırlar. Onlarla barış yap. Kendilerini hoş tut."Ve elçiyle mektubu gönderdi.Demek ki kardeşler bazı vasıflarımızdan kayıplar vermişiz.Rabbim kayıplarımızı tekrar bulmayı nasip etsin.

Yine bir gün müslümanların arasına bir casus girdi. Bir süre kalıp geri döndü. Gelince şunları söyledi:"Zayıf vücutlu adamların yanından geldim. Cins atlara biniyorlar. Gecelerin abidleri,gündüzlerin kaharaman süvarileri,ok ve mızrak yapıyorlar.Yüksek sesle Kur'an okuyup zikir yaptıklarından,konuştuklarını yanibaşındaki arkadaşın zor anlar."(el bidaye)Kardeşler, bu rivayetlerden anladığımız göre "Sesli zikrullah olmaz!" diyenlere inat, sahabe efendilerimiz de Allahu Teala'yı sesli bir şekilde zikredermiş. Rabbleri de onu ananları maddi manevi yardımlara mazhar kılmış.Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem siz ne zaman cihadı yani Allah yolunda savaşmaya terk ederseniz işte o zaman zillete mahkum olursunuz diyor.İlk başta bahsettiğimiz izzetli durumda iken zillet durumuna düşmemiz de bundan kaynaklanıyor olsa gerek.Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri ekliyor.Asıl büyük cihad kendi nefsinizle olan cihaddır.Allah cümlemizi ilk önce kendi nefsiyle cihad edip onu Allah yoluna serenlerden eylesin,inşaallah.

Kardeşler burada biz hanımlara da büyük görevler düşüyor.Çünkü başarılı eşler ve hayırlı evlatlar arkasında onları yetiştiren anneler bulunuyor.Örnek alacağımız sahabe annelerimiz sadece yetiştirme konusunda değil, savaş meydanlarında da her türlü desteklerini gösteriyorlardı.Örneğin, erkekler Hendek Savaşı'ndayken, müslümanları arkadan kuşatmayı planlayan Beni Kurayza Yahudileri,önce kadınların arasına casus yollarlar.Fakat casus,hemen tespit edilir ve Hazreti Hamza'nın kendisi gibi cesur kardeşi Hazreti Safiyye tarafından bir çadır direğiyle yere serilir.Bunun üzerine Kurayzalılar, "Biz kadınları Medine'de yalnız sanmıştık,halbuki onları bekleyen askerler varmış."diyerek Medine'yi kuşatmaktan vazgeçerler.Kısacası sahabe hanımlar kendilerini savunacak azami bilgi ve askeri tecrübeye sahiptiler.

Bunun karşısında düşman hanımları da boş durmuyordu.Müşrike hanımlar Uhud Savaşı'nda yol boyunca defler çalıp,Bedir'de öldürülenler için ağıtlar yakıp,intikamlarını almaları için erkekleri teşvik etmiş ,hatta müslümanlara karşı kışkırtmışlardı.Yolda sürekli şu beyitleri tekrarlıyorlardı:

"Biz sabah yıldızının kızlarıyız

Yumuşak ve süslü halılar üzerinde yürürüz

İlerlerseniz boynunuza sarılır, Kaçarsanız biz de sizden kaçırız

Bu kaçış bir daha dönüşü olmayan bir ayrılıktır."(ibn hişam)

Bu tabloyu o sırada Uhud'da bulunan Ümmü Ümare radiyallahu anha annemiz şöyle anlatmaktadır: Kureyşli hanımlar o gün ne bir ok ne bir taş attılar.Yalnızca def çalıp Bedir'deki ölümlerini hatırlatan şiirler söyleyerek Mekkeli müşrikleri savaşa teşvik ediyorlardı.Ellerinde sürme ve koku vardı.Savaştan geri kalanlara ve savaşa gidip de kaçanlara bu sürmeleri uzatarak ,artık sen de bizim gibi kadın oldun, bunları al da gözlerine sürme çek diyorlardı.Müşrike de olsalar inandıkları uğrunda çaba gösteriyorlardı

Mümine hanımlar da en az onlar kadar desteklerini ortaya koyuyorlardı.Buhari Hadisi'nde kadınların erkeklerle savaşa çıkması bölümünde enes bin malik radiyallahu anh anlatıyor: Ben Uhud Savaşı'nda Ebubekir'in kızı Aişe ile Ümmü Süleymi yaralılar arasında dolaşırken gördüm.O ikisi rahat yürüyebilmek için elbiselerini toparlamışlardı.Öyle ki ben ayaklarındaki halhalları gördüm.Bu ikisi sırtlarında su kirbaları taşıyarak yaralıların ağzına veriyorlardı.Sonra tekrar geri dönüp kirbalara su dolduruyor ve yaralılara su veriyorlardı.

İşte kardeşler, Rabbim bizleri de sahabe annelerimizi örnek alıp Allah yolunda canıyla malıyla cihad edenlerden eylesin.Erkek bayan farketmez bu zamanda yapabilir miyiz demeyelim.Yakın zamanda Mısır'da şehit olan Esmâ kardeşimiz gibi İslamiyet yani mutluluk ve insanlık yolunda kendimizi infak etmekten korkmayalım.Ölmek kolaydır kardeşler, yaşayarak bu mücadeleyi verenlerden olalım.Allahu Teala cümlemizi bu Şeb-i Arus'ta , kavuşma gecesinde, kardeşliği tesis edenlerden eylesin.Güzel günler yakındır,inşaallah.

Yazımızı Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem duasıyla bitirelim:

"Allah'ım acizliğe düşmekten, korkaklıktan, tembellikten, cimrilikten sana sığınırız."

**FOTOĞRAF
MAKİNASINI
SATAN
FELSEFECİ**

POSTMODERN

DARBE

Ayşe ARICAN

İlköğretime gittiğim yıllardı. Yazları mahalleden arkadaşlarım camiye giderdi. Elllerinde Kur'an-ı Kerimleri ile caminin yolunu tutarlardı. Bense arkalarından onları izlerdim. Daha evvel üstlerinde görmeye alışkın olmadığım uzun etekleri ve başörtülerini incelerdim. Onları uzun süre uzaktan izledim. Çünkü babam tarikatlara karışacağım korkusuyla camiye gitmeme ya da dindar kesim diye tabir edilen kesimle görüşmeme izin vermezdi. Müslüman bir ailede doğmuştum ama dinimle ilgili çok da bir şey bildiğim söylenemezdi. Kulaktan dolma bilgilerle ve televizyondan öğrendiklerimle yaşamaya çalışıyordum.

Haber bültenlerinin olduğu saatler akşam yemeği yediğimiz saatlere tekabül ederdi. Haberleri dinlerdim ama çok da anlayamazdım çoğu zaman. Bazı isimler geçirdi; rüşvet, susurluk, faili meçhul, Müslüm Gündüz, Fadime Şahin, askerler, tanklar... Olay örgülerini birleştiremiyor olsam da isimler televizyonda o kadar çok geçiyordu ki onları unutmam pek de mümkün değildi. Bir de o dönemde izlediğim Türk filmlerini anımsıyorum. Filmlerdeki kötü karakterler nedense genelde cami imamı ya da hacı rolünde oluyordu. Babamın beni niye dindar kesimle çok fazla görüştürmediğini, camiye neden göndermediğini seneler sonra anlayacaktım.

Bu günlerde Ankara 13. Ağır Ceza Mahkemesi'nde bir dava görülüyor. **"Türkiye Cumhuriyeti Hükümetini cebren devirmeye, düşürmeye iştirak"** suçundan 103 sanıkla açılan bir dava...

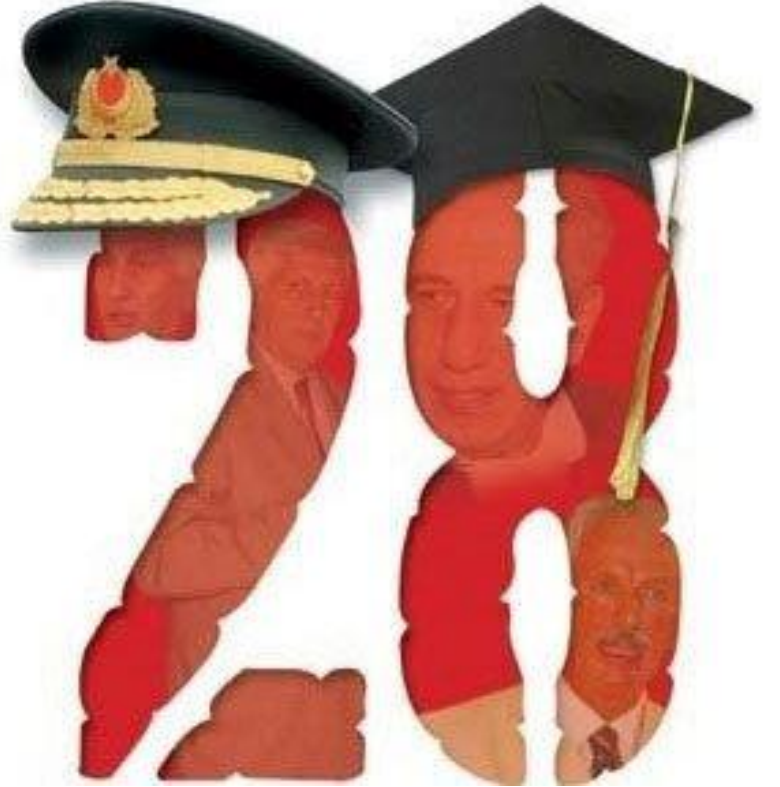
İrfan Çalışkan şöyle söyledi: **"28 Şubat sürecinde farklı muamele görmeye başladım. Ailece orduvine alınmadık. Eşim örtülü olduğu için kapıdan çevrildik. Kurslara kabul edilmedim. Sonra da disiplinsizlik nedeniyle ilişiyim kesildi. Ben şimdiki sanıklar ve onların hazırladığı Batı Çalışma Grubu'nun faaliyetleri nedeniyle mağdur oldum. Bu nedenle, o dönemki sıralı amirlerimden, Mesut Yılmaz'dan, Murat Başesgioğlu ve Süleyman Demirel'den**

şikayetçiyim". Abdurrahman Yıldırım şöyle söyledi: **"O dönemde sıralı amirlerim 'istifa et, yoksa biz seni atacağız. Çocukların ordudan atılmış bir babanın çocuğu olur' dedi. Ben de 1996'da Batı Çalışma Grubu tarafından aileme ve bana yapılan sözlü işkenceler nedeniyle istifa ettim."** Dünya Ehl-i Beyt Vakfı Başkanı Fermani Altun şöyle söyledi: **"Necmettin Erbakan başbakan olduktan sonra bana, inançlar arası bilgisizlik olduğunu söyledi. Derin devlet de büyük bir korku içine girdi. 'Fermani Altun ülkeye şeriat getirecek' denildi. Beni öldürmek veya hapse düşürmek için harekete geçtiler. Yakınlarımıza işkence yapıldı. Kısacası 28 Şubat üstümüzden bir silindir gibi geçti. Bu sürecin medya ve sivil ayağıyla ilgili suç duyurusunda bulunacağız."** Merve Kavakçı şöyle söyledi: **"Ailem, yakınlarım ve seçmenlerimle beraber, milletvekilliğimin fiili olarak engellenmesi nedeniyle mağdur edildim. Bunun askeri ayağı var. Bununla ilgili belgeleri mahkemeye sundum ama sivil bir ayak da var ve bunun da yargılanması gerekiyor. 2 çocuğum, seçmenlerim ve tüm mağdurlar adına şikayetçiyim. Konuyla ilgili sorumluluğu nedeniyle 28 Şubat döneminin Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'den de şikâyetçiyim. Bütün tarafların yargı önüne çıkartılmasını istiyorum."** İstanbul 23. Ağır Ceza Mahkemesi'nde açılan 28 Şubat davasının ara duruşmasında "mağdur müşteki" olarak ifade verenlerden bir kaçı böyle anlatıyordu.

Bu gün 28 Şubat 1997'deki MGK tutanakları açıklandı ve sır perdesi aralandı. Ancak bir isim daha var ki alınan bu kararların, ABD'nin isteği doğrultusunda alındığını belirterek şöyle söyledi: "28 Şubat tam anlamı ile bir ABD operasyonu, biz iktidara gelip Türkiye'yi ABD güdümünden kurtarıp dünya ülkesi yapma çalışmalarımızdan, ABD çok rahatsız oldu. Ekim 1996 tarihinde ABD devlet başkanı adına ABD Dışişleri Bakanlığı, ABD Ankara Büyük Elçiliğine 'GİZLİ' başlığı altında gönderdiği yazıda Erbakan'ın Başbakanlıktan indirilmesi için her türlü eylem ve çalışmanın yapılması isteniyor. Ünlü 28 Şubat Milli Güvenlik Kurulunda görüşülen bildiri maddeleri ABD tarafından dikte edildiğini daha sonra ele geçirdiğimiz bu gizli ABD belgesinden anladık." Tabi ki bu isim dönemin Başbakanı Necmettin Erbakan'dan başkası değildi. Nasıl ki Sıffin Savaşı'nda savaşı durduran mızraklara saplanan Kur'an ayetleri olduysa bu kez de işleyişi durduran ABD'nin Ankara Büyükelçiliğine 'gizli' başlığı altında gönderdiği yazı olmuştu.

Erbakan istifa etmesinin nedenini şöyle açıkladı: **"Ben 28 Şubat postmodern ABD darbesi yüzünden istifa etmedim. Bizim hükümet ortağımız DYP milletvekillerine istifa baskısı yapıldığı için istifa ettim. Tansu Çiller bir gün bana gelerek, 'Partimden 50 milletvekili istifa edecek hükümet düşecek, ben bu milletvekillerini seçimde tümü ile tasfiye edeceğim.'** dedi."Erbakan, 290 imza ile Demirel'e: **"Bakın Sayın Demirel siz bulun 226'yı, düşürün hükümeti diyordunuz, ben de 290 milletvekilinin imzasını size getirdim. Ben istifa ediyorum, seçime gitme şartı ile Tansu Çiller'in başbakan olmasını destekliyorum."** Dedi. Lakin neticede hakem yüzüğü Mesut Yılmaz'ın parmağına takacaktı.

28 Şubat MGK kararları ve BÇG (Batı Çalışma Grubu)'nin faaliyetleri uygulanmaya başlamıştı. Türkiye'nin siyasi yapılanması dini perspektifini de değiştirmişti. Benimse dinime dair o dönemde aklımda kalan tek şey babaannemle birlikte gittiğim mevlitler olacaktı. Peki dinini mevlitten ibaret sanan neslin hesabını kim verecekti?

SAHABEDE KARDEŞLİK

Erva YAREN

"Ey Allah'ın kulları, kardeş olunuz."

Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed (sav), İslamiyet'e davetin ilk gününden itibaren İslam'a gönül verenleri kardeş kabul etmiş; ırk, renk, kabile ayrımını reddederek bütün müslümanların Allah'ın huzurunda eşit olduklarını ifade etmiştir. Ensar, Allah rızası için Mekke'de her şeyini bırakıp Medine'ye hicret eden muhacirleri evlerinde misafir edip ağırlamak için adeta yarış etmiş, onlara muhabbet ve samimiyetle kucaklarını açmışlardır. Elllerinden gelen her türlü yardımı yapmışlar ve bütün insanlığa ibret olacak bir kardeşlik tablosu sergilemişlerdir. Gelen muhacirleri aralarında paylaşmamışlar, bu değerli misafirleri evlerinde ağırlamak için aralarında kura çekmişlerdir. Medine'ye hicretten yaklaşık beş ay sonra Rasulullah (s.a.v.) Medineli yardımsever Ensar'la, hicret eden Mekkeli müslümanları bir araya toplamış ve kırk beşi Muhacir'den, kırk beşi de Ensar'dan olmak üzere doksan kişiyi kardeş ilan etmiştir.

Peygamber Efendimiz kurduğu bu kardeşlik müessesesiyle; maddi manevi yardımlaşma, muhacirlerin yurtlarından ayrılmalarından dolayı duydukları keder ve üzüntüyü giderme, onları Medineliler'e ısındırma, onlara güç ve destek kazandırma gayesini güttü. Efendimiz, rastgele iki müslümanı bir araya getirmemişti; bilakis, bir araya getireceklerin durumlarını inceden inceye tetkik ederek uygun bulduklarını birbirine kardeş yapmıştı. Mesela, Selman-ı Farisi ile Ebu'd-Derda, Mus'ab ile Ebu Eyyub Hazretleri, Hz. Ebu Bekir ile Harice bin Zeyd, Hazreti Ömer ile Utban bin Malik, Ebu Ubeyde ile Sa'd bin Muaz, Hazreti Osman ile Evs bin Sabit, Hazreti Bilal ile Abdullah bin Abdurrahman, Salim ile Muaz bin Maiz, Ammar ile Huzeyfe gibi kimselerin aralarında mizaç, zevk, hissiyat itibarıyla tam bir uyumluluk vardı.

Hız Muhammed, Mekkeli müslümanları teker teker birbirlerine kardeş yapıyordu. O sırada Hz. Ali çıkageldi. Gözyaşları arasında, **"Ya Resulallah!"** dedi. **"Sen sahabeleri birbirine kardeş yaptın; benimle hiç kimse arasında kardeşlik kurmadın!"** dedi. Peygamber Efendimiz, **"Ya Ali! Sen dünyada ve ahirette benim kardeşimsin!"** buyurarak gözyaşlarını dindirdi. (Tirmizi)

Ebu Hureyre (ra) anlatıyor: Peygamberimiz (sav), bir gün kabristana giderek, **"Allah'ın selamı üzerinize olsun ey müminler yurdu! Biz inşaallah size kavuşacağız. Ama kardeşlerimizi görmeyi temenni ederdim"**, dedi. Ashab-ı Kiram: **"Biz senin kardeşlerin değil miyiz, Ya Resulallah?"** dediler. Rasullullah (sav) şöyle cevap verdi: **"Sizler benim ashabımsınız, "KARDEŞLERİMİZ" ise henüz dünyaya gelmeyenlerdir. Onlar beni görmeden bana inananlardır."**

Ensar'dan her biri, muhacirlerden birini evinde barındırıyor, beraber çalışıyor, beraber yiyorlardı. Bu, neseb kardeşliğini fersah fersah geride bırakacak bir kardeşlikti. İman kardeşliği, din kardeşliği idi. Medineli müslümanlar, yani ensar, her şeylerini bu garip, bu kederli, bu yurtlarından uzak bulunmanın hüznünü duyan müslümanlarla paylaşıyorlardı. Medineli biri vefat edince, muhacir kardeşi akrabalarıyla birlikte ona varis oluyordu. Kurulan bu kardeşlik sayesinde büyük bir yardımlaşma da temin edilmiş oldu. Muhacir müslümanlar, sıkıntıdan kurtuldular. Medineli her bir müslüman, kardeş olduğu Mekkeli müslümana malının yarısını veriyordu. Muhacir kardeşlerine karşı misafirperverliğin, cömertliğin, insanlığın en yüce derecesini göstermekten zevk alıyorlardı. Hiçbir müslüman canı gönülden sarılmayı, muhabbetle kaynaşmayı, samimiyetle kucaklaşmayı o ana kadar görmüş değildi. Bu samimi kaynaşmadan muazzam bir kuvvet doğuyordu, kısa zaman içerisinde bütün Arabistan her şeyiyle bu kuvvete boyun eğmek mecburiyetinde kalmıştır.

Ensar göstermiş olduğu bu kardeşlikten son derece zevk alıyor, bununla da kalmayıp hurmalıklarını da muhacir kardeşleriyle paylaşmak için Rasullullah'a teklif götürüyorlardı. Muhacirler o ana kadar ziraatle meşgul olmadıkları için bu tekliflerini Rasullullah geri çevirmişti. Fakat Ensar buna da bir çare buldu. Ziraatten anlamayan muhacirler, sadece tımar ve sulama işlerini yapacaklar, Ensar da ekip biçecek, sonunda çıkan mahsül ortadan pay edilecekti. Rasullullah Efendimiz bu teklife razı oldu. Muhacirler **"Ensar kardeşlerimiz bize mal, mülk verdi, işemizi temin etti, barınacak yer sağladı."** diyerek boş oturmamışlardır. Zaten boş oturmaları aldıkları "Muhammedi ahlaka" ters düşerdi. Her biri elinden gelen gayreti göstererek mümkün mertebe kimseye yük olmamaya çalışıyorlardı. Rasullullah tarafından birbirine kardeş ilan edilen Sa'd bin Rebi, Abdurrahman bin Avf'a (r.a.) **"Ben mal cihetiyle Medineli müslümanların en zenginiyim, malının yarısını sana ayırdım."** demişti. Cennetle müjdelenen on kişiden biri olan Abdurrahman bin Avf'ın (r.a.) verdiği cevap, yapılan teklif kadar ibretlidir: **"Allah sana malını hayırlı kılsın, benim onlara ihtiyacım yok. Bana yapacağın en büyük iyilik, içinde alışveriş yaptığımız çarşının yolunu göstermendir."** buyurmuştur. Ticarete başlayan Abdurrahman bin Avf (r.a.), Rasullullah'ın da kendisine malının çoğalması ve bereketlenmesi için yaptığı duanın da yardımıyla, kısa zamanda Medine'nin sayılı tüccarları arasında yer alarak 700 deveyi yükleriyle birlikte Allah yolunda tasadduk etti. Bunun gibi birçok Mekkeli müslüman, kendilerine göre birer iş bularak, ellerinin emeğiyle geçinmeye başlamışlardır.

Muhacir: **"Ya Resulallah! Biz şu Medineliler kadar hayırsever kimseler görmedik. Malı çok olan bol bol veriyor, az olan da yardımda bulunuyor. Medineli kardeşlerimiz, bütün geçim masraflarımızı karşıladılar. Bizi mallarına ortak ettiler. Bütün sevabı Medineli kardeşlerimiz alıp götürecekler diye korkuyoruz."** dediler. Allah Rasülü (sav) şöyle buyurdu: **"Hayır hayır! Medineli kardeşlerinize dua ettiğiniz ve kendilerini takdir ettiğiniz müddetçe siz de sevaba nail olursunuz."** (Tirmizi)

Kurulan bu manevi kardeşlik, hiçbir milletin tarihinde rastlanmayacak eşsiz bir şeref tablosudur. Bu kardeşlik neticesinde meydana gelen dayanışma, yardımlaşma, hayırseverlik, misafirperverlik, samimiyet Allah'ın hoşuna gitmiş ve "Daha önce Medine'yi yurt edinmiş ve imanı kalplerinde yerleştirmiş olanlara gelince, onlar, kendi yurtlarına hicret eden din kardeşlerini severler, onlara verilen şeyden dolayı gönüllerinde bir kıskançlık duymazlar ve kendileri ihtiyaç içinde olsalar bile onları kendi nefislerine tercih ederler, kim nefsinin ihtiraslarından korunur ise, işte onlar kurtuluşu azenlerin ta kendisidir." (Haşr-9) ayetinin inmesine vesile olmuştur.

YAVUZ SULTAN SELİM HÂN'A ZİYARET

Cezayir'de Oruç Reis şehit olduktan sonra yerine geçen kardeşi Hızır Reîs (Barbaros), Kuzey Afrika'daki İspanyol Hristiyanları ve Akdeniz'de bütün Avrupa ülkeleri ile mücadele ediyor, İslâmiyet'i yaymak için uğraşıyordu. Müslümanların bir bayrak altında toplanarak, Hristiyan âlemine karşı zaferler kazanabilmesi için, Hacı Hüseyin ismindeki elçisini, Osmanlı Sultanı Halife-i Müslimîn Selim Han'a gönderdi. Hacı Hüseyin, Hızır Reis'in kendisine bağlılığını ve her emrine amade olduğunu bildirince, Selim Han'ın gözleri yaşarmıştı. Hızır Reis'e hükümdarlara mahsus bir kılıç, bir de hilat gönderdi. Cezayir'e, Beylerbeyi tayin etti. Emrine iki bin yeniçeri, pek çok gemi gönderdi. Anadolu'dan da istediği kadar levent toplayabileceğine dair izin verdi.

Sultan Selim Han, bir gün Piri Paşa'yı huzuruna çağırarak: "Piri lalam! Allahü Teâlâ'nın izni ile Mısır'ı fethettik. Hâdim-ül-Haremeyn unvanı ile şereflendik. Allahü Teâlâ bize her seferimizde zaferler ihsan eyledi. Artık emrimize muhalefet edecek kimse kalmadı. Bu vaziyette devletin yıkılma ihtimali var mıdır?" diye sordu. Vezir Piri Paşa da: "Muhterem dedelerinizin koydukları kânun ve kaidelere uyulduğu müddetçe, bu devletin yıkılma ihtimali yoktur. Hünkârım" diye cevap verdi. Bu cevap Selim Han'ın çok hoşuna gitti ve Piri Paşa'ya ihsanlarda bulundu.

Sultan Selim Han, bütün işlerini Allahü Teâlâ'nın rızası için yapardı. O'nun rızası olmayan bir işe katiyen karar verip yapmazdı. Dünyalık olan mala, mülke ve rütbeye hiç değer vermez, en büyük saadetin, "Bir evliyaya talebe olup hizmet etmek" olduğunu bildirirdi.

**"Pâdişâh-ı âlem olmak bir kuru kavga imiş,
Bir vefîye bende olmak cümleden a'lâ imiş"** buyurmuştur.

Sultan Selim Han, İstanbul'a geldiğinden beri, Mısır Seferi'nden dolayı meydana gelen harp malzemelerinin eksikliklerini tamamlamak için

uğraşıyordu. Denizlere hâkim olmak için de, tersanelerde süratle gemi yaptıyordu. Bu arada İspanyollar'ın, Endülüs'teki müslümanlara yaptıkları zulümleri öğrenmişti. Bunlara ziyadesiyle üzüldü. Harp hazırlıklarının tamamlandığı sıralarda bazı vezirler: “Hünkârım! Donanmamız hazır. Dört aylık mühimmatımız da var. Rodos kalesi üzerine yürüyüp orayı da ülkemize katsak.” dediler. Selim Han, “Biz ülkeler zapt etmek niyetindeyiz. Siz beni bir hırsız kalesiyle uğraştırmaya çalışıyorsunuz. Sonra, Rodos Kalesi için dört ay değil, sekiz-dokuz aylık bir mühimmata ve zamana ihtiyaç vardır. Benim bundan sonra yapacağım sefer, ahiret seferidir!” buyurdu. (Hakikaten bu sözünden sonra vefat etti. Daha sonra Rodos, sekiz buçuk ayda fethedildi.)

Hasen Can anlatıyor: “Sultan Selim Han, 926 yılının Şaban Ayı'nda (m. 1520) Edirne'ye gitmeyi kararlaştırdı. Ferhat Paşa'yı, beraber gitmek üzere alıkoydu. Hareketten bir gün evvel, oturdukları köşkten çıkıp sarayın eteğindeki bahçeye yürüyerek indi. Gezintileri sırasında bir yokuşa çıkarken sırtlarında hissettikleri bir acıdan rahatsız olup bu zavallı hizmetçilerine hitap ederek: “Arkama güya bir diken batıp acıtır.” buyurdular. Ben hakir de: “Her hâlde bahçedeki ağaçlardan düşüp gömleğe takılmış olmalı. Ferman buyrulursa görülsün.” dedim. Buyurdular ki: “Caizdir.” O anda iskemleci, taşımakta olduğu yaldızlı kürsüyü getirdi. Sultan da kürsü üzerine oturdu. Mübarek yakalarından elimi sokup her ne kadar araştırdımsa da bir şey bulamadım. Mübarek arkaları gayet kıllı olduğu için, elimi sürmekle bir şey hissedemedim. Ayağa kalkıp bir miktar gittikten sonra acıdan şikâyetlerini tekrarladılar. Bu defa düğmelerini açıp baktım. Kılların arasından gördüm ki, bir kıl başı kadar yer ağarıp etrafı kırmızı olmuş. Üzerine dokununca: “İşte odur.” dediler. “Ne makule nesnedir?” diye sual buyurdularında durumu beyan ettim. Buyurdular ki: “Bir parça sık!” Ben de şehâdet ve orta parmaklarımla kenarından yokladım. Parmaklarımla arasını, sertleşmiş büyük bir guddle ile doldu, irademi kaybedip “Saadetli Padişahım, büyük bir çıbandır. Henüz hamdır, olmadıkça zedelemek caiz değildir. Bir münasip merhem koymak gerektir.” dedim. Bu sözlerime karşı latife olmak üzere “Biz çelebi değiliz ki, bir küçük çıbandan ötürü cerrahlara müracaat edelim.” dediler. Bu hâlde, Kasr-ı Saadet'e çıktılar. O geceyi acı ve ıstırap ile geçirdiler. Ertesi gün, çıbanın olgunlaşması için hamama gittiler. Kendi tellâkları olan Hasen adındaki hizmetçilerine, iyice sıkıştırıp çıbanı zedelemişler. Hamamdan geldiklerinde, bana “Hasen Can! Sözünle amel etmedik amma kendimizi helak ettik.” buyurdular. Macerayı etrafıca anlatınca, aklım başımdan gitti. Zaman geçtikçe, o sert madde azıtıp, taştıkça taşdı. Padişah Edirne'ye gitme kararından geri dönmeyip Şaban Ayı'nın ikinci günü Edirne'ye doğru yola çıktılar. Hastalığı gitgide şiddetlendi,

ilâç kabul etmez bir hâl aldı.

Çorlu yakınında, Sırt Köyü nam mahallede inildi. Buraya indiklerinde çıban öyle bir hâl aldı ki, akıntısını vücudundan def etmeye Sultanın iktidarı kalmadı. Çaresiz o mahalde ikamet ve karar ihtiyar buyruldu ve daha önce Edirne'ye varan erkândan Veziri azam Piri Paşa ve Mustafa Paşa ve Beylerbeyi Ahmet Paşa, orduyu hümayuna davet olundular. Bunlar gelince, askerin içine bir şüphe düşmesin diye, işlerin icabına göre, divan toplanıp mansıplar dağıttılar ve terfi-i meratib eylediler ve neşeli görünerek, gizli kederlerini belli etmediler. İki ay müddet acılar içinde vakit geçirdiler.

Bu sırada asker arasında bin bir türlü haber şayi olup, yersiz bir takım hareketler olacağı âlâmetleri belirince, vezirler bana haber gönderip, Sultan için nasıl bir çare gerektiği sorulunca, ben de, askerin mübarek yüzlerini görmeye hasret kaldıklarını kendilerine arz edip, yalvarıp yakararak, otağ-ı hümayunun önüne çıkmalarını sağladım. Orada bir miktar vekar içinde durup, yüzünü gösterdikten ve sipahilerin hatırlarına düşen tereddüdü izale ettikten sonra, yerlerine buyurdular. Ve Rumeli Beylerbeyi Ahmet Paşa'yı sır saklamaya iktidarı olmadığı için, Edirne muhafızlığı bahanesiyle, o tarafa yolladılar. Çıbana hiçbir ilâç ve ihtimam kâr etmediğinden, aynı sene Şevval'in dokuzuncu gecesinde ruhunu teslim edip, bu elemli dünyadan Cennet bahçelerine doğru uçup gittiler.

Hastalığı sırasında, ona hizmet etmek şerefinden bir an mahrum olmadım. Geceleri sabahlara kadar mum gibi için için yanarak, karşılarında durur idim. Bir hizmeti olmadığı zaman, emri âlileri ile döşekleri yanında oturur idim. Kâh mübarek elleri elimde, kâh asil ayakları dizimde idi. Cerrahlar ilâca giriştikleri sırada, kâh omzuma dayanır, kâh cerrahların yaptıklarına bakmaya memûr eder, ancak bana itimat buyurlardı.

Vefatında, Kuran-ı Kerim okumak ve telkinde bulunmak vazifesini yalnız ben gördüm. Son nefesine kadar bir an yanından ayrılmadım. Hatta son nefesini vereceği sırada bu hakire hitap edip buyurdular ki: "Hasen Can, bu ne hâldir?" Ben hizmetçileri de: "Sultanım, Cenabı Hakk'a yüz çevirip, Allahü Teâlâ ile olacak zamandır" dedim. Buyurdular ki: "Bizi bunca zamandan beri kimin ile bilirdin? Cenabı Hakk'a teveccühümüzde kusur mu gördün?" Ben de dedim ki: "Hâşâ ki, bir zaman Allahü Teâlâ'nın adını anmayı unuttuğunuzu görmüş olayım. Lâkin bu zaman, başka zamanlara benzemediği için, ihtiyaten söylemeye cesaret eyledim."

Bir an geçtikten sonra: “Yasin Suresi'ni oku!” diye ferman buyurdular. Emri hümayunları gereğince Yasin Suresi'ni hatmettim. Benimle beraber okudular. İkinci defa okurken “Selâmün kavlen min Rabbirrahîm” ayetine geldiğim zaman gördüm ki, mübarek dudakları bu ayeti okuyarak hareket etti. O anda şehâdet parmağını uzatıp, kelime-i şehâdet getirdiler. Sonra “Allah” diyerek vefat eylediler.

Eli elimde idi. Mübarek bileğini tutmuş, nabzını dinliyordum. Nabzın durduğunu hissedince, o anda lâzım olan hizmetleri yerine getirmek üzere ayağa kalktım ve gerekli hizmetleri yerine getirdim.”

Sultan Selim Han'ın gaslinin, otağ-ı hümayunda yapılmasına karar verildi. Hekim Şah Muhammed Gaznevî, Hekim Îsâ ve Hekim Osman otağa girerek gasil işlerine başladılar. Gasil esnasında avret mahalleri iki defa açılacak gibi olmuş, o anda Selim Han, sağ eli ile avret mahallini örtmüştür. Orada hazır olanlar hayret etmişlerdir.

Sultan Selim Han bir kerametini de türbesinde göstermiştir. Sultan İkinci Abdülhamit Han zamanında, Sultan Selim Han'ın türbesinde vazife yapan bir türbedar çok fakir idi. Selim Han'ın büyük bir evliya olduğunu öğrenmişti. Fakat yıllardır bu türbede vazife yaptığı hâlde, hiçbir kerametini görmemişti. Bir gün kabre karşı durup, Selim Han'a hitaben; “Evliyadan olduğunu duydum. Yıllarca türbedarlığını yapıyorum, hâlâ yoksulluk içindeyim” dedi. Sultan Selim Han o gece, zamanın Sultanı Abdülhamit Han hazretlerine rüyada görünerek, durumu bildirdi. Padişah, o türbedarı sarayına çağırdı ve türbedeki durumları sordu. Türbedar dünkü söylediği sözleri hatırlayarak, Abdülhamit Han'ın hâdiseden haberdar olduğunu sezdi ve söylediklerini tekrar etti. Bunun üzerine Sultan Abdülhamit Han, o türbedara ihsanlarda bulundu ve maaşını arttırdı.

Böylece sekiz yıllık bir süre sonrasında mübarek Şanlı Sultan Selim Han'ın dönemi son bulmuştur.

Bu yazıyı okuyan bütün mümin kardeşlerimizden mübarek Sultanımızın ruhuna 3 İhlâs 1 Fatiha okumasını rica eder ve haramın kol gezdiği böyle bir ahir dönemden ona selam eyleriz...

Aişe HÜMA

HZ. HAMZA İLE VAHŞİ'Yİ KARDEŞ YAPAN TEVBE

Hilal ARZU

“Müminler ancak kardeşirler.” (Hucurat, 10)

Bedir Savaşı'nda 70 ölü ve 70 de esir vermiş bulunan Kureyş müşrikleri, intikam ateşiyle yanmaya başlamışlardı. Her gün toplanırlar, nasıl intikam almaları gerektiği konusunda saatlerce görüşme yaparlardı, ama bir sonuca varamazlardı.

İntikam için yeni bir savaş olacak olsa, kimleri öldüreceklerini ve hangi metodu kullanacaklarını uzun uzun konuşurlardı.

Böyle bir savaşta, maharetli ve keskin nişancı kişileri kullanarak, başta Hazreti Muhammed(sav) olmak üzere bir çok sahabeye suikast düzenleyerek Bedir'de ileri gelenlerini öldürenleri öldürerek intikam almak, en çok konuştukları konu idi.

Vahşi, Hz. Hamza'nın Bedir Savaşı'nda öldürdüğü Tuayme'nin kardeşinin oğlu olan Cübeyr bin Mutim'in kölesi idi. Habeşli olduğu için, el ile ok ve mızrak atmakta usta idi. Uhud Savaşı'nda, Cübeyr buna demişti ki:

-İnsanlarla beraber sen de savaş alanında bulun. Eğer benim amcam Tuayme Bin Adiy karşılığında Muhammed'in amcasını öldürebilirsen, sana hürriyetini iade edeceğim. Köle Vahşi'ye bu maksatla çok şeyler vadeden müşrik ileri gelenleri arasında, Ebu Süfyan'ın karısı Hind Binti Utbe de vardı.

Bedir Savaşı'nda pederi Utbe, amcası Şeybe ve biraderi Velid katledilmiş olan Hind Binti Utbe, bir gün mızrak atıcılığında eşsiz bir usta olan köle Habeşistanlı Vahşi Bin Harb'i yanına çağırttı. O'na:

-Babam, Bedir günü öldürüldü. Eğer sen, üç kişiden birini; Muhammed'i veya Hamza Bin Abdulmuttalib'i, yahut Ali Bin Ebi Talib'i öldürürsen hürsün, seni ebediyen azad edeceğim.

Çünkü ben, Kureyş kavmi içinde bunlardan başkasını babama denk görmüyorum! Dedi.

Ayrıca da kendisini azad etmekle kalmayıp servete boğacağını da vaad etti.

Cübeyr Bin Mutim'in siyahi kölesi Vahşi Bin Harp de, her kiralık katilin yaptığı gibi dersine çalışmaya başladı. Vahşi, Uhud'da taş arkasına pusuya girip, yalnız Hz. Hamza'yı gözetirdi. Hz. Hamza sekiz kâfiri öldürüp saldırırken, Vahşi mızrağını atarak onu şehit etti. Sonra gidip durumu Hind'e haber verdi. Hind sevinip üzerindeki zinetlerin hepsini Vahşi'ye verdi.

Uhud Savaşı'nda Peygamberimiz birkaç kâfire beddua etmişti. “Vahşî’ye niçin lanet etmiyorsun” dediklerinde, buyurdu ki:

-Miraç da, Hamza ile Vahşî’yi kol kola, cennete girerlerken görmüştüm!

-Hicretin sekizinci yılında, Mekke fethedildiği gün Vahşî, Mekke’den kaçtı. Bir zaman uzak yerlerde kaldı. Sonra pişman olup, Medine’de mescide gelip, selam verdi. Resulullah efendimiz selamını aldı. Vahşî dedi ki:

-Ya Resulallah! Bir kimse Allah’a ve Resulüne düşmanlık yapsa, en kötü, en çirkin günah işlese, sonra pişman olup temiz iman etse, Resulullah’ı canından çok seven biri olarak, huzuruna gelse, bunun cezası nedir? Resulullah efendimiz buyurdu ki:

-İman eden, pişman olan affolur. Bizim kardeşimiz olur.

-Ya Resulallah! Ben iman ettim. Pişman oldum. Allahü Teâlâ’yı ve Resulünü her şeyden çok seviyorum. Ben Vahşî’yim.

Resulullah efendimiz, Vahşî adını işitince, Hz. Hamza’nın şehit edilmiş hâli gözünün önüne geldi. Gözleri yaşlandı. Vahşî, öldürüleceğini anlayarak kapıya yürüdü. Eshab-ı Kiram kılıçlarına sarılmış, işaret bekliyordu. Cebrail aleyhisselam geldi. Allahü Teâlâ buyurdu ki:

- Ey sevgili Peygamberim! Bütün ömrünü puta tapmakla, kullarımı bana düşman etmeye uğraşmakla geçiren bir kâfir, bir kelime-i tevhid okuyunca, ben onu affediyorum. Sen, amcanı öldürdü diye Vahşî’yi niçin affetmiyorsun? O pişman oldu. Şimdi sana inandı. Ben affettim. Sen de affet!

Herkes, “Öldürün!” emrini beklerken, Resulullah efendimiz buyurdu ki:

-Kardeşinizi çağırınız!

Kardeş sözünü işitince, saygı ile çağırdılar. Efendimiz Vahşî’ye, “affolunduğunu” müjdeleyerek buyurdu ki:

-Fakat, seni görünce dayanamıyorum, elimde olmadan üzülüyorum.

Hz. Vahşî, Resulullah’ı üzmemek için, bir daha yanına gelmedi. Mahcup, başı önünde yaşadı. Aynı mızrak ve okla peygamberlik iddiasındaki yalancı Müseyleme’yi öldürdü ve büyük hizmet etti. Hz. Osman zamanında vefat etti. (Kaynak: Hayatüs Sahabe)

Priştina Mevlevihanesi

Fatma Meryem AK

يا حضر مولانا
عم صادق ١١٦١

Priştina Mevlevihanesi Kosova'da Priştina Şehri'nde bulunmaktadır. "Eski Şehir" olarak anılan Sultan Murat Camii ve saat kulesinin bulunduğu semtte, evlerin arasında kalmıştır. Semahane, türbe ve bir evden oluşan küçük bir tekkedir. Çiçeklerle süslü haziresinde dört mezar bulunur. Bunlardan birisi Kadiri Şeyhi Muhammed Sezai Abdülhak'a aittir.

Semahane dikdörtgen planlı, kırma çatılı, ahşap tavanlı bir yapıdır. Kuzeyinde dar bir mahfili bulunmaktadır.

Bir ara Mevleviler tarafından kullanılmış, 20. yüzyılın başlarından sonra el değiştirmiş olmalıdır. Yapının çatısı üzerinde bir Mevlevi sikkesi bulunmaktadır. Mevcut yapıyı da aynı döneme tarihleyebiliriz. Tekkenin zengin bir yazma eserler kitablığı vardır.

Mevlana'nın 738'inci ölüm yıldönümü münasebetiyle Mevlana Kültürünü Tanıtma ve Yaşatma Derneği Priştine'de bir Şeb-i Arus programı düzenledi. Program çerçevesinde icra edilen sema coşkusu katılımcıları mest etti. Sema gösterisi öncesinde konuşan Mevlevi Üstadı Mustafa Özbağ, Kosova'da bulunmaktan büyük mutluluk duyduklarını, burada yeniden melevi kültürünü, melevi felsefesini yaşatmayı arzuladıklarını belirtti. Seyirciler tarafından büyük bir ilgi ve dikkatle dinlenen konuşmasında, Mevlevi Üstadı Mustafa Özbağ, Şeb-i Arus'un anlamını açıklayarak, Hz.

Mevlana'nın Allah aşkı üzerine konuştu. Şeb-i Arus'un lugatta "düğün gecesi" demek olduğunu

kaydeden Özbağ, “Mevlânâ Celaleddin-i Rumi kendi ölümüne Rabb'ine duyduğu aşktan dolayı sevgiliye kavuşma yani düğün gecesi demiştir.” ifadesini kullandı. Özbağ, “Hz. Mevlana Allah'ı öylesine sevmiştir ki , onun aşkı Allah aşkıdır. Bizim Allah'a olan ibadetimiz, muhabbetimiz, sevgimiz, cennet sevgisi için değil, cehennem korkusu için değildir” şeklinde konuştu. Konuşmanın ardından Mevlevi Üstadı Mustafa Özbağ'ın nezaretinde Mevleviler sema coşkusuyla katılımcılarda hayranlık uyandırdılar.Semazenler uzun süre alkışlandı.Program dualarla sona erdi.

Şeb-i Arus programının sonunda Kosovaport'a açıklama yapan Mevlevi Üstadı Mustafa Özbağ, “Ecdadımızın hizmet ettiği; aklını, fikrini, duygusunu, aşkını, muhabbetini getirip nakşettiği topraklarda bulunmaktan mutluluk duyuyoruz. Ecdadımız bir yol açmış; o yoldan yürümek, hizmet anlayışlarını, sevgi anlayışlarını, aşk anlayışlarını, insanları sevmek ve insanlara hizmet etme anlayışını yeniden tanıtmak, bunu yeniden göstermek, o barışı o sevgiyi insanlara ulaştırmak için buradayız. Burada bir mevlevihane varmış. O mevlevihane şu anda yıkılmış. Biz yeniden inşaallah bu duygularla bu düşüncelerle duygunun, fikrin, aşıklığın dirilmesiyle o mekanın da dirileceğine inananlarız.Yeniden

burada Mevlevi anlayışının, aşkının muhabbetinin, sevgisinin doğacağına inanıyoruz. Bu amaçla, bu niyetle geldik.” şeklinde konuştu.

Bursa Mevlana Kültürünü Tanıtma ve Yaşatma Derneği Asbaşkanı Ömer Eşer de Kosovaport'a yaptığı açıklamada, Bursa'da her akşam sema coşkusu yaşatan tek dernek olarak, 5 Şehir 5 Sema sloganıyla yola çıktıklarını, Kosova'ya da bu sloganı gerçekleştirmek üzere geldiklerini söyledi. Buralara tekrar gelmekten büyük keyif alacaklarını belirten Ömer Eşer, “ Balkanları Mevlana Hz.'nin sevgisiyle, hoşgörüsüyle buluşturabilirsek buralardan mutlu ayrılacağız.” ifadesini kullandı.

Balkanlarda Mevlevi kültürünün yeniden canlanması dileğiyle.

SOHBET-İ PİRAN

Esmâ YOLCU

İslam kardeşliği bütün mü'minlere samîmî ve candan bir dost olabilmeyi, kardeşinin sevinciyle sevinip derdiyle dertlenmeyi, yolda yardımlaşmayı, dînî ve manevî meselelerde birbirini desteklemeyi, kardeşinin eksikliğini telafi etmeyi ve onun dert ortağı olmayı ifade eder. Büyük pir efendilerimizden kardeşlikle ilgili nasihatler :

Hak dostu Bîşr-i Hâfî Hazretleri, Esved bin Sâlim'i, Mâruf-i Kerhî Hazretleri'ne yollar. Esved bin Sâlim ona: ***"Bîşr-i Hâfî seninle kardeş olmak istiyor. Bunu açıkça söylemekten çekindiği için, beni size gönderdi. Kendisini kardeşliğe kabul etmenizi diliyor. Fakat kardeşlik haklarına layıkıyla riayet edememekten çekiniyor."*** der. Bunun üzerine Mâruf-i Kerhî Hazretleri: ***"Ben kardeş olduğum kimseden gece-gündüz ayrılmak istemem."*** deyip Allah için sevginin faziletini anlatan birçok hadîs-i şerîf okur.

İslam kardeşliği öyle ulvi bir bağıdır ki, gelip geçici arkadaşlıklarla, hatta ömürlük dostluklarla, dahası ana-babadan gelen kan ve nesep kardeşliğiyle bile kıyaslanamaz. İnsanlığa tebliğ etmiş olan Rasûlullâh (sallâllâhu aleyhi ve sellem) buyururlar ki: ***"İnsanlardan bir dost edinecek olsaydım, Ebû Bekir'i kendime dost edinirdim. Fakat İslam kardeşliği daha üstündür."*** (Buhârî, Salât, 80)

Hasan-ı Basrî Hazretleri buyurur: ***"Bizim dost ve kardeşlerimiz, bize aile efradımızdan daha sevimlidir. Zira aile efradımız, bizi dünyada anar. Fakat dostlarımız, mahşer yerinde bizi ararlar."*** (İhyâ, c. II, sf. 437) Muhammed bin Yusuf İsfehani de şöyle buyurur: ***"İnsanın çoluk-çocuğu, salih"***

kardeşliği gibi nasıl olabilir? Çoluk-çocuk, mirasını alıp zevk ile yiyerek vakit geçirir. İyi kardeşlik ise matemini tutar, kabirdeki halini düşünür ve o toprak altında yatarken onun için hayır duada bulunur."

Uhud'da yaşanan tadına doyumaz bir din kardeşliğini Zübeyr bin Avvâm (radiyallâhu anh) şöyle anlatmıştır: **"Annem Safiye, yanında getirdiği iki hırkayı çıkarıp 'Bunları kardeşim Hamza'ya kefen yapasınız diye getirdim.' dedi.Hırkaları alıp Hazret-i Hamza'nın yanına gittik. Yanında Ensâr'dan bir başka şehîd daha bulunuyordu ve henüz onu örtecek bir kefen bulunamamıştı. Hırkaların ikisini de Hamza'ya sarıp Ensârı kefensiz bırakmaktan utandık. Hırkanın birisi Hamza'ya, öbürü de Ensara kefen olsun dedik. Hırkalardan biri büyük, diğeri küçük olduğu için de aralarında kura çektik."** Onların bu kardeşliklerini Allah Teâlâ takdir etmiş ve ebedi bir mesaj olarak Kur'ân-ı Kerîm'de zikretmiştir: **"Muhâcirlerden önce (Medîne'yi) yurt edinenler ve imana sarılanlar (Ensâr), kendilerine hicret edenleri severler. Onlara verilenlerden ötürü gönüllerinde bir sıkıntı ve rahatsızlık duymazlar. İhtiyaç içinde kıvransalar dahî, mü'min kardeşlerini tercih ederler."**

Hak dostlarından Cüneyd-i Bağdâdî'ye: **"Bu zamanda hakiki kardeşlikler azaldı. Nerede o, Allah için yapılan kardeşlikler?.."** denilince, Cüneyd-i Bağdâdî Hazretleri: **"Eğer senin sıkıntılara katlanacak, ihtiyaçlarını giderecek birini arıyorsan, bu zamanda öyle bir kardeşi bulamazsın. Ama kendisine Allah için yardım edeceğin, sıkıntılarını Allah rızası için katlanacağı bir kardeşlik istiyorsan, böyleleri pek çoktur."** buyurmuştur.

Rasûlullâh (sallâllâhu aleyhi ve sellem)şöyle buyurmuştur: **"Allâh'ın kullarından birtakım insanlar vardır ki, nebî değildirler, şehîd de değildirler, fakat kıyamet gününde Allah katındaki makamlarından dolayı onlara nebîler ve şehîdler imrenerek bakacaklardır."**Ashâb-ı kirâm: **"Bunlar kimlerdir ve ne gibi hayırlı ameller yapmışlardır? Bize bildir de, biz de onlara sevgi ve yakınlık gösterelim yâ Rasûlallâh!"** dediler.Rasûlullâh (sallâllâhu aleyhi ve sellem) **"Bunlar öyle bir kavimdir ki, aralarında ne akrabâlık ne de ticâret ve iş münâsebeti olmaksızın, sırf Allah rızası için birbirlerini severler. Vallahi yüzleri bir nurdur ve kendileri de nurdan birer minber üzerindedirler. İnsanlar kıyamet günü korktukları zaman bunlar korkmazlar, insanlar mahzun oldukları zaman bunlar hüzünlenmezler."** buyurdu.

Diğer bir hadis-i şerifte: **"Bir kimse, başka bir köydeki (din) kardeşini ziyaret etmek için yola çıktı. Allah Teâlâ, adamı sınamak için onun yolu üzerinde insan silüetinde bir melek vazifelendirdi. Adam meleğin yanına gelince, melek:'Nereye gidiyorsunuz?' dedi. O zat:'Şu köyde bir din kardeşim var, onu görmeye gidiyorum.' cevabını verdi. Melek tekrar sordu:'O kardeşinden elde etmek**

istediğin bir menfaatin mi var?' Adam:'Hayır, ben onu sırf Allah rızası için severim, onun için ziyaretine gidiyorum.'dedi. Bunun üzerine melek:'Sen onu nasıl seviyorsan Allah da seni öyle seviyor. Ben, bu müjdeyi vermek için Allah Teâlâ'nın gönderdiği elçiyim.' dedi." (Müslim, Birr, 38; Ahmed, II, 292)

Cüneyd-i Bağdâdî Hazretleri'nin bir talebesi de, düştüğü bir zaaf neticesinde son derece mahcup olup dergahtan kaçır. Bir müddet sonra, gönlü harabeye dönmüş bu talebe, dostlarıyla çarşıdan geçmekte olan Cüneyd-i Bağdâdî'nin gözüne ilişiverir. Talebe, hocasını fark edip utancı sebebiyle derhal uzaklaşır. Durumu sezen Cüneyd-i bağdadi (kuddise sirruh) yanındakilere:

“Siz dönün, benim yuvamdan bir kuşum kaçmış!” deyip talebesinin ardınca gider. Geri dönüp bakan talebe, hocasının kendisini takib ettiğini görünce heyecana kapılarak adımlarını sıklaştırır. Girdiği bir çıkmaz sokakta gayr-i ihtiyârî başını duvara çarpar. Hocasını karşısında gördüğünde ise renkten renge girip başını önüne eğer. Cüneyd-i Bagdadi : **“Evlâdım! Nereye gidiyorsun, kimden kaçyorsun! Bir hocanın talebesine yardım ve himmeti asıl böyle zor günlerde ve müşkil zamanlarda olur.”** der ve onu gönül sarayına alıp dergâhına götürür. (Tezkiretü'l-Evliyâ, 469)

Birgün Peygamber Efendimiz (sallâllâhu aleyhi ve sellem): **“Kardeşlerimizi görmeyi çok isterdim. Onları ne kadar da özledim!”** buyurdu.

Ashâb-ı kirâm **“Biz senin kardeşlerin değil miyiz yâ Rasûlallâh?”** dediler.

Efendimiz (aleyhissalâtü vesselâm) da: **“Sizler benim ashâbımsınız, kardeşlerimiz ise henüz gelmemiş olanlardır.”** buyurdular. (Müslim, Tahâret, 39, Fedâil, 26)

Hazret-i Mevlânâ, İslam kardeşliğini ne güzel izah eder: **“Peygamber Efendimiz, «Müslümanlar tek bir can gibidir.» buyurmuştur. Tek bir can oldular ama, Allâh'ın Rasûlü sayesinde oldular. Yoksa her biri, diğerine mutlak düşmandı. Medîne'de «Evs» ve «Hazrec» adında iki kabîle vardı. Bunlar; birbirlerinin kanını içecek kadar can düşmanı idiler. Peygamber Efendimiz(salallahu aleyhi vesellem)' in feyzi ve İslam'ın nuru ile onların eski kinleri yok oldu gitti. O düşmanlar, önceleri bağdaki üzüm gibi, üzüm salkımındaki taneler gibi birbirlerine bağlı idiler. Birbirlerinin kardeşi idiler, lakin «Mü'minler kardeştir.» ayeti indikten sonra onun feyiz ve ruhaniyetiyle, adeta sıkılmış üzüm taneleri gibi tek bir sıra haline geldiler, hakîkî mânâda birleşip kardeş oldular.”**

Hak dostlarından Abdullah bin Mübârek Hazretleri, kötü huylu bir kimseyle yolculuk yapmıştı. Seyahatleri sona erip ayrıldıklarında, Abdullah bin Mübârek Hazretleri içli içli ağlamaya başladı. Bu hâle şaşırان dostları, niçin ağladığını sordular. Hak dostu, derin bir iç çekti : **“O kadar yolculuğa rağmen beraberimde bulunan arkadaşımın kötü hâllerini düzeltemedim. O biçarenin ahlakını güzelleştiremedim. Düşünüyorum ki acaba benim bir noksanlığımdan ötürü mü ona faydalı olamadım? Şayet o, benim hata ve kusurlarımdan dolayı istikamete gelmediyse, yarın halim nice olur!”** dedi.

Mevlânâ Hazretleri mü'minlerin, Allah için birbirlerinin kusurlarını affedip iyilikte bulunarak kardeşliği yaşatmaları gerektiğini şöyle anlatır : **“Din kardeşinden bir ceza gördünse, onun bin vefası olduğunu hatırla!.. Çünkü iyilik, günaha karşı şefaatçi gibidir.”** Din kardeşinden hata veya kusurunu gördüğünde ona küsmek yerine, onun güzel davranışlarını düşünüp bunları hatırlayarak onu affetmek ve onun asıl böyle durumda yardıma muhtaç olduğunu bilip yanında olmak îcâb eder.

Hadîs-i şerîfte buyrulur: **“Allah için birbirini seven iki kardeş buluştukları zaman, biri diğerini yıkayan iki el gibidirler. Ne zaman iki mü'min bir araya gelirse, Allah Teâlâ birini diğerinden faydalandırır.”** (İhyâ, c. II, sf. 394)

Yine bir yol... Yine bir yolcu... Yeni bir hikaye...

Beş kişilik bir ailenin hem en küçük hem de tek kızı. Ortalama herkes gibi cumadan cumaya, kandilden kandile müslümanlık anlayışı ile yetiştirilmiş genç bir bayan. Araştırmaya, öğrenmeye ya da doğru yanlış ayırt etmeye yöneltmeden, korunarak kollanarak geçmiş yılları. Herkesin kendine has zevkleri olduğu gibi onun da 'ney' den gelen, manasını anlayamadığı ama ruhunu okşadığını hissettiği o nefes olmuş hoşuna giden.

Ağabeylerinden en büyüğünün yolu bir gün, tevacuk bu ya, 'Karabaş-ı Veli Tekkesi'ne düşmüş. Orada semazenleri, neyzenleri, ilahizenleri seyre dalmış. Bir an aklına kardeşinin 'ney'e olan düşkünlüğü gelmiş. Eve gider gitmez de ailesine gittiği, gördüğü, seyrettiği her şeyi anlatmış. Küçük kardeşinin 'ney' öğrenmesini istediğini, eve geldiğinde yorgunluğunu gidermek için kendine 'ney' üflemesini istediğini söylemiş.

Bir çift parlayan göz...

Mutluluktan çırpınan bir yürek...

Hayallerle dolu bir zihin...

Mutlu olmuş genç kız. Çok hoşuna giden nağmeleri dinlemek yerine belki de o nağmelerin çıkmasına vesile olan nefes olabileceğini hayal etmiş. İlk 'ney' ini de ağabeyi hediye etmiş tabii ki.

Karabaş-ı Veli Tekkesi'nde 'ney' eğitimine başlayan bu yürek, yavaş yavaş etrafındakileri tanımaya ve bilmeye başlamış. Tanımaya başladıkça ve zaman geçtikçe 'semazenler' dikkatini çekmeye başlamış. Seyrederken hayallere dalar, kendinden geçer, mest olurmuş. Bitsin istemezmiş hiç.

'Ney' ateşi içinde sönmese de zamanla yeni yeni kıvılcımlar oluşmuş yüreğinde.

'Neyzen' olmak tamam da ya 'sema' etmek...

Ya 'semazen' olmak...

İçindeki bu kıvılcımlar büyümüş, büyümüş, büyümüş.

Olacak gibi değil, denemek lazım demiş ve Ya Allah (celle celaluhu) diyerek 'sema' eğitimine de başlamış.

Nasip bu ya 'ney' diye atan kalp, 'sema' diyerek çarpmaya başlamış.

İçi burula burula 'ney' i bırakmış zamanla.

Artık 'sema' ya kendini, benliğini kalbini adanmış. Bir hafta sonra da kalben olan bağlılığını aşikare çevirerek ders almış dergahtan.

Altı ay gibi bir süre tahtada 'sema' eğitimi aldıktan sonra da o hep hayalini kurduğu 'tennure' sine kavuşmuş. O artık bembeyaz 'tennuresi' ile döne döne 'sema' eden bir semazen olmuş.

Her şeyde olduğu gibi 'sema' etmenin de adabları var imiş. Bu adablara göre derslerde, provalarda 'tennure'sini giyip, örtüsünü takıp sema etmesi gerekiyormuş. Derste örtünüp dışarıda açmak düşüncesi yüreğine ağır gelmiş. Diğerlerinden bir farkının olduğunu hissetmek istemiş ruhu. 'Tennure'sini giydiği gün de örtünmeye karar vermiş.

" O günden sonra hayalleri 'sema' , uğraşı 'sema', içi 'sema, dışı 'sema' olmuş. "

O yolunu 'sema' ile buldu.

O 'Kıymetlisini' 'sema' ile tanıdı.

O 'bir yolcunun geçerken durup dinlenmesi ve yoluna devam etmesi' kadar kısa süren bu dünya hayatındaki yolunu buldu.

Aramayı bilmek gerek.

Aramayı sevmek gerek.

Arayana yollarını açıyor Yaradan.

Arayana ne mutlu!
Buldurana hamd ü senalar olsun.

Ahmer KÂN

"Hased yolda girtlağına sarılırsa bil ki iblisin tuğyanı hasettedir.
Çünkü o, haset yüzünden Âdem'den arlanır. Kutlulukla haset yüzünden savaşıır.
Yolda bundan daha güç geçit yoktur.
Ne kutludur o kişi ki yoldaşı haset değildir."
Mesnevi

KARDEŞİLİĞİ BOZAN FİTNE HASET

Din âlimlerince genellikle sına ve imtihan olarak aktarılan fitne, aslında altın ve gümüşü yabancı maddelerden temizleyip saf hale getirmek için ateşe sokup eritmeye denmiştir. İyiliği ve kötülüğü belli olsun diye insana edilen muamele ve denemeye de bu asıldan faydalanarak fitne denmiştir. Kelime zamanla daha geniş manalar kazanmıştır. Bizim üzerinde duracağımız ise kardeşliğimizi bozucu bir unsur olan, huzursuzluk ve fesat çıkararak, azgınlık ve sapıklık olarak tarif edebileceğimiz fitne kavramıdır.

İmam Birgivi, fitneyi kalbin afetlerinden görmüş ve *-İnsanları meşru bir fayda olmaksızın ızdıraba, ihtilafa, mihnet ve belaya düşürmek* olarak tanımlamıştır. Bu bağlamda zamanımızın kalbi afetlerinden bazı fitnelerini dedikodu, nemmamlık, ara bozma, fesad, hased vb. olarak sıralayabiliriz.

Rasulullah aleyhisselatu vesselam, ümmeti için gelecek fitneleri görmüş ve hadisleriyle fitne sırasında ne yapmamız gerektiğini bize bildirmiştir.

Ebu Musa'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (sav) :

-Kıyamet öncesinde, karanlık gecenin parçaları gibi fitneler meydana gelecektir. İşte o zaman kişi mümin olarak sabahlayacak, kafir olarak akşamlayacak ya da mümin olarak akşamlayıp kafir olarak sabahlayacak. O zaman oturan ayaktakinden, yürüyen koşandan daha hayırlı olacak. Öyleyse (o zaman) yaylarınızı kırın, kirışlerinizi koparın! Kılıçlarınızı taşa vurup körletin! Sizden birinizin evine girerlerse o zaman o, Âdemoğlunun iki oğlundan en hayırlısı (yani ölen) olsun! buyurmuştur.

Fitne insanlık tarihinin en başında, ta Hz. Âdem zamanında kendini göstermiş, Habil ile Kabil arasında hased vasfiyla kardeşliği bozmuştur.

Rasulullah (sav) :

-Geçmiş ümmetlerin hastalıklarından olan haset ve kincilik size de geçti. Bu iki afet kökten kazır. Tabii ki saç değil, dini kökünden kazır. Benliğime hâkim olan o yüce zat (Allah) 'a yemin ederim ki mümin olmayınca cennete giremez, birbirinizi sevmeyince de mümin olamazsınız. Dikkat ediniz! Size, uyguladığınız takdirde birbirinizi seveceğiniz bir şey söyleyeyim mi? O da aranızda selamlaşmayı yaymanızda buyurmuştur. (İmam Suyuti, Camiu's-Sağir ve Tercümesi)

Haset, müslümanların kardeşliğini bozan yegane fitnelerdendir. Nimet verilmiş kimseden o nimetin zevalini istemek, yani nimetin yok olarak o kimsenin mahrum kalmasını temenni etmektir. Gıpta ile karıştırmamak gerekir. Gıptada başkasının o nimetten mahrumiyetini temenni yoktur. Gıpta müminin, haset münafığın vasfıdır.

Karıştırılmaması gereken bir diğer kavram da kıskançlıktır. Haset, günümüzde çoğu zaman kıskançlık manasında kullanılsa da aslında ikisi farklıdır. Mesela karı-kocanın birbirini kıskanması haset değil, gayret ve hamiyettir ki bu övülmüştür.

Felak Suresi'nde

-Hasetçinin haset ettiği zamanki şerrinden Allah'a sığınmak emredilmiştir.

Elmalılı merhum, haset mevzusundaki bir açıklamasında "*Hasid, çekemediği kimseyi, haksız olarak imha etmek iter el-iyazubillah.*" der.

Rasulullah da bu hususta Ebu Hureyre (ra) 'den rivayet edildiğine göre,

-Hasetten kaçının, zira o, ateşin odunu -ravi dedi ki: veya kuru otu- yiyip tükettiği gibi bütün hayırları yer tüketir. buyurmuştur. (Ebu Davud, Edeb 52)

Müslümanlar kardeşliklerini tesis etmeliler ki zuhur eden fitneler karşısında dik durabilsinler. Allah (c.c.) Kur'an-ı Kerim'de : "*Kafir olanlar bile birbirlerinin yardımcılarıdır, eğer siz bunu yapmazsanız, yeryüzünde bir fitne ve büyük bir fesad olur.*" buyurmuştur. (Enfal 73)

Rasulullah da fitne zamanında

- ... kim bir sığınak ya da barınak bulursa ona sığınsın. (Ravi:Ebu Hureyre, Buhari ve Müslim) emrinde bulunarak takip edeceğimiz yol ve yöntemi belirtmiş;

-Here (fitne) zamanında ibadet etmek, bana hicret etmek gibidir. (Ravi:Ma'kil bin Yesar, Müslim ve Tirmizi)

-Fitneden kaçan bahtiyardır, fitneden kaçan bahtiyardır. Fitneye müstela olup da sabreden kimseye ne mutlu! (Ravi:El-Mikdad, Ebu Davud) buyurarak takip ettiğimiz bu yollar neticesindeki fazileti bildirmiştir.

Sığınağı Kur'an ve sünnet olanlardan olmak ümidiyle...

Ömer NAZİF

HZ. MUHAMMED MUSTAFA'NIN (sallallahu aleyhi ve sellem) MÜBAREK İSİMLERİ

"Müminler ancak kardeşirler." Hadis-i Şerif

SAHİBU'Ş ŞEFAAT (sallallahu aleyhi ve sellem) İsm-i Şerifi: Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) ahirette ümmeti için şefaata edecek, onların günahlarının bağışlanması için Rabbi ile ümmeti arasında aracılık edecektir. Onun şerefli isimlerinden bir tanesi de şefaata sahibi anlamına gelen SAHİBU'Ş ŞEFAAT'tır.

Ümmetim! Ümmetim!

Kıyamet günü insanlar kalabalık halde birbirlerine girmiş bir vaziyette Âdem'e (as) gelecekler, **"Zürriyetine şefaata et!"** diyeceklerdir. O da **"Benim bunda yetkim yoktur, siz Muhammed Mustafa'ya (sallallahu aleyhi ve sellem) gidin"** diyecektir.

HABİBULLAH (sallallahu aleyhi ve sellem) İsm-i Şerifi: Allah'ı en çok seven ve Allah tarafından en çok sevilen Peygamber aleyhisselam idi. Cenab-ı Hak, geçmiş zamanlardaki peygamberlerine de türlü yüksek makamlar ve ünvanlar vermiştir. Âdem aleyhisselamı ilk insan olarak yaratmış, İbrahim aleyhisselam Allah'ın dostu olarak anılmış, Musa aleyhisselam ile konuşmuş, İsa aleyhisselama Cebrail vasıtasıyla ruhundan nefyetmiş ve onu Meryem annemizden babasız olarak dünyaya getirmiştir.

Peygamber Efendimiz ise HABİBULLAH'tır.

İMAM BUHÂRÎ

EDEBU'L-MÜFRED

Müslümanın Edep ve Ahlakı

Terjimci: Tahlik ve Talik
Rauf Pehlivan

Motif

EDEBU'L-MÜFRED

Talha Ali CÖMERT

Hiz. Ebu Bekir (ra) Allah Rasulü'ne (sav) sorar: **“Ey Allah'ın Rasûlü, sizi böyle kim edeblendirdi?”** Cevap verir: **“Beni Rabb'im edeblendirdi , ne güzel terbiye etti.”**

Hiz. Ebu Bekir'in kızı ve Efendimiz'in zevcesi, Hiz. Aişe (r.anha) validemize **“Allah Rasûlü'nün ahlâkı nasıldı?”** diye sorulur: Müminlerin annesi **“Siz hiç Kur'ân okumadınız mı?”** deyince **“Okuduk.”** derler. Cevap verir: **“O'nun ahlâkı, Kur'ân ahlâkıydı.”**

Peygamber olmadan önce ahlâk ve edebi ile öne çıkan ve **“Ben, ancak güzel ahlâkı tamamlamak için gönderildim.”** buyuran bir Peygamber (s.a.v.)'in ümmetiyiz. Hayatının her döneminde edep ve ahlakla yaşayan ve ümmetine de bu konuda önderlik eden Allah Rasulü (s.a.v.) hadis-i şeriflerinde bizlere edep ve ahlakın önemini vurgulamıştır. Kur'an-ı Kerim'den sonra İslam'ın ikinci kaynağı hadislerdir. Hadis, Kur'an-ı Kerim'i tefsir ve şerh eder. Hadiste, müminlerin emiri ve hadis emiri gibi

ünvanlarla en büyük hadis âlimi olarak tarihe geçmiş bulunan İmam-ı Buhari Hazretleri Camiu's Sahih'den sonra edep, ahlak ve aile eğitimi ile ilgili Edebu'l-Müfred'i yazmıştır. Bu eser, hadisle ilgili İmam Buhari'nin ikinci önemli eseridir. Edebu'l-Müfred, anne - babaya iyilik yapmayı emreden Ankebût Sûresi'nin sekizinci ayeti ile başlayıp **“Sevgin seni zora sokacak derecede olmasın. Düşmanlığın da tahrip edecek derecede olmasın.”** diyen Hz Ömer'in sözü ile bitmektedir.

Edebu'l-Müfred'den Güzel Ahlak ile ilgili Hadis-i Şerifler:

Ebu Derda (r)'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu: **“Mizana konulacak güzel ahlaktan daha ağır gelen hiçbir şey yoktur.”**

Ebu Hüreyre (r)'den rivayet edildiğine göre Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu: **“Bir müslüman, güzel ahlakıyla ,bütün geceyi ibadetle geçiren müslümanın derecesine muhakkak ulaşır.”**

Ebu Hüreyre (r)'den rivayet edildiğine göre Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu: **“İnsanı ateşe sokan şeyin en çoğu nedir biliyor musunuz?”** Sahabeler: **“Allah ve Rasulü (s.a.v.) daha iyi bilir.”** dediler. Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu: **“İnsanda bulunan iki oyuktur. Bunlar ağız ve avret yeridir. İnsanı cennete sokan iki şeyin en çoğu nedir biliyor musunuz? Bunlar , Allah korkusu ve güzel ahlak sahibi olmaktır.”**

Ebu Derda (r)'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu: **“Nezaketten nasibi verilen kimseye hayırdan da nasibi verilmiştir. Nezaket sahibinden mahrum kalan kimse hayır nasibinden de mahrum kalır. Kıyamet günü, müminin sevap terazisinde en ağır gelen şey güzel ahlaktır. Muhakkak Allah ahlaksız konuşan ve ahlaksız iş yapan kimseye buğz eder.”**

Abdullah Bin Mes'ud (r) anlatıyor: **“Rasulullah (s.a.v.)'e: Hangi amel Allah'a daha sevimidir? Diye sordum. Rasulullah: “Vaktinde kılınan namazdır.”** buyurdu. **‘Sonra hangisi?’** dedim. **“Sonra , ana ve babaya iyi davranmak”** buyurdu. **‘Sonra hangisi?’** dedim. **“Sonra Allah yolunda cihad”** buyurdu. Rasulullah (s.a.v.) bunları bana buyurdu. Eğer kendisinden daha fazla isteseydim, bana daha fazla söyleyecekti."

Mikdam Bin Madikerib (r)'den rivayet edildiğine göre Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu: **“Sizden biriniz kardeşini (Allah için) seviyorsa ona sevdiğini söylesin.”**

Karabaş - Veli Tekkesi Bayan Neyzenleri

Karabaş - Veli Tekkesi Bayan Neyzenleri

Beyza Talanay

Karabaş - Veli Tekkesi Bayan Neyzenleri

KARDEŞLİK O Kİ...

Allah Teâlâ şöyle buyurdu:

“Benim rızam için birbirini sevenlere, benim için bir araya gelenlere, benim için birbirlerini ziyaret edenlere ve benim için yardımlaşanlara sevgim vacip olmuştur.” (Muvatta - Şi'r 16, (2,953,954))

Sıcak bir çay, samimi bir tebessüm, duyguların nefes ile aksi...

800 yıllık tarihinin kokusunu içinde barındıran kardeşliğin, paylaşmanın, muhabbetin hanesi; gönül kapısı sonuna kadar bütün kardeşlerine ve kardeş adaylarına açık Tekkemizde kardeşliğimize vesile bir ney dersi...

Çekingen bir kapı tıklamasıyla gün başlar... Kapının önu ile arkası ayrı dünyalardır adeta. Bir yerden bir yere belki farkında olarak belki olmayarak -en çok da farkında olmadan- göç başlar. Bu göç meslek, meşrep, din, dil, ırk ayrımının yapılmadığı bir yerdir. İçeride sıcacık bir “Hoş geldin!” karşılmasıyla oluşan şaşkın ifadenin yerini sonradan tebessüm alır. Bu karşılamanın düsturu Allah Rasulü'nün (sav) bizlere örnek yaşantısıdır. Peygamber Efendimiz'in, hicretten sonra Medine'de gerçekleştirdiği ilk işlerden biri, Medineli Müslümanlar ile Mekkeli muhacirlerin kardeşliğini tesis etmek olmuştur.

Medine'nin şartları Mekke'den çok farklıydı. Değişik topluluklara mensup, tamamıyla farklı kültürel değerlere sahip bireylerden yeni bir toplum inşa edilmesi gerekiyordu.

Rasulullah Mekkeli Müslümanların oluşturduğu Muhacirlerle, Medineli Müslümanların oluşturduğu Evs ve Hazrec topluluklarından bir müslüman ümmet inşa etme sürecini başlattığı zaman ilk yaptığı iş, selâmi yaygınlaştırması oldu. Müslümanların her karşılaşmalarında birbirleriyle selâmlaşmalarını istedi. Rasulullah bu konuda şöyle buyurmuştur: “Varlığım elinde bulunan Allah'a yemin ederim ki siz iman etmedikçe cennete giremezsiniz. Birbirinizi sevmedikçe de gerektiği gibi iman etmiş olmazsınız. Ben size yerine getirdiğiniz zaman, aranızda sevgi oluşturup pekiştirecek bir şey söyleyeyim mi? O selâmdır. Selâmi aranızda yaygınlaştırın.” (Müslim, İman 93, hadis no: 54)

Selamlaşmanın ardından halka halinde dizilmiş taburelere teker teker oturup, muhabbet zincirimizi tamamlamaya başlıyoruz. Allah Rasulü'nün (sav) “Allah'ın eli cemaatle beraberdir.”, “Cemaat rahmet, tefrika (ayrılık çıkarma) azaptır.” nasihatleri mucibince yan yana olmanın tadı daha da tatlılaşıyor. Daha sonra ellerimiz dua için açılıyor:

“Ya Rabbi nefesinle nefeslenmeyi bizlere nasip eyle ki senin sırrın aşk-ı ilahisiyle 'ney'lerimizde muhabbete ulaşalım. Dostlarınla dost eyle, dost mekânlarında sabit eyle. Bizleri hizmetkârın eyle. Ya

Rabbi, bizleri kendine razı olacağın kullarından eyle, Peygamberimizin (sav) razı olduğu ümmeti arasına ilhak eyle, üstadımızın razı olacağı dervişler güruhuna dâhil eyle.” (Âmin)

“Allah’ın, (birbirine) kardeş kulları olun.” (Buhârî, Nikâh 45) diyen Peygamberimizin (sav) ilk adım olarak dua kardeşliğini tesis etme yolundaki ümmeti gayretinde oluyoruz ve artık ders zamanı... Herkes sırası geldikçe ney’ini üflüyor. Herkesle ayrı ayrı muhabbet kurabilmek ümmetin zenginliğine hüccet adeta. Üstadımız Mustafa Özbağ’ın ney tasvirindeki ince nüansların bilinciyle dersimizi yapmaya çalışıyoruz. Onun deyimiyle ney:

“Allah’ın sırlarının, esrarının nefesidir. Ney sazına üflenen nefes Allah’ı simgeler ki bizler ney sazına her üfleliğimizde İsm-i Azam “Hû” ismini zikrederiz. Başpare en mahrem yerdir, yâri öpüşün yeri, dudağıdır. Nefes, Allah iken dudak da Hz. Rasulullah (sav)’tır. Kamış ise tasavvuf öğretisindeki üstadı simgeler. Üzerinde nakşetmiş her bir delik ise tabiri caizse dervıştır. Velhasıl ney; dervişlerin cem’ine vesile üstad ile vücut bulurken Muhammed-i Mustafa’da ilahi nefese ulaşır.” Bunu duyan kardeşlerimiz daha bir şevkle üflüyorlar ney’lerine ve hadis-i kudsi iştiyakı daha da artırıyor:

“Benim muhabbetim, benim için biri diğerini ziyaret edenlere hak oldu. Benim için sevişenlere muhabbetim hak oldu. Benim için birbirlerine hediye verenlere muhabbetim hak oldu ve yine muhabbetim, benim için yardımlaşanlara hak oldu.”(Ahmed ve Hakim) Ya Rabbi, senin huzurunda olduğumuz bilinciyle dua ile başladık, derslerimiz birbirimizi ziyaretimiz, aminlerimiz muhabbetimiz olsun. Tatlı tebessümler de birbirimize en güzel hediyemiz, her “Hû” nefesi ile üfleliğimiz de manevi yardımlaşmamız olsun!

Ney’den dostluk oldu hâsıl... Hû esmasının neşvesinde çay ile katmerlenen muhabbet, amaç olan ney’i aracı kılıyor. Meğer gönüller O’nu (cc) arzular imiş. İçten içe huuu huuu diye nefes verdikçe sevginin kaynağının idraki açılıyor ve bir muştı daha gönüllerimize huzur veriyor:

“Bir kişi Allah yolunda başka bir kişiyi sevdiği için ve onunla bir araya gelip sohbet etmeyi arzuladığı için ziyaret ederse, arkasında bir melek kendisine şöyle seslenir: Sen güzel oldun! Senin adımların da güzeldir ve cennet de senin için güzel oldu.” (İbn Adiy, (Enes’ten); Tirmizî ve İbn Mâce, (Ebu Hureyre’den)

Artık bu yollar kısalsın, bu gelmeler daha da hızlansın... Kardeşlerim orada, o halka bana dünyadayken ahiret muştusu... Her nefes O’nu anış, her yudum çay O’nu anma ile Kevser ikramı adeta...

Ders bittiğinde de dua için açılır eller ve Hû zikrinin kabulü ümidindedir âmin diyen yürekler. Kadir-i mutlak olan Allah’ın rahmet deryasından bir sadâ daha:

“Allah’ın (c.c.) özel olarak görevlendirdiği melekler topluluğu, bir grup insanın bir araya gelerek Allah’ı (c.c.) zikrettiğini görürler. Sonra bütün melekler, hep birlikte kanatlarını açarak, insanları kanatlarıyla örterler. Böylece yer ile gök arası melek ile dolar. Allah’ı (c.c.) anıp öven topluluk dağılıncaya kadar onlarla beraber olurlar. İnsanlar dağılınca melekler göğe yükselirler...

Sonunda Allah (c.c.) şöyle buyurur:

- Sizi şahit tutuyorum. Ben bir araya gelip beni öven ve hamd eden o kullarımın hepsini affettim. Onları istedikleri cennete sokacak ve korktukları cehennemden uzak tutacağım.

Bunu üzerine bir melek söz alarak:

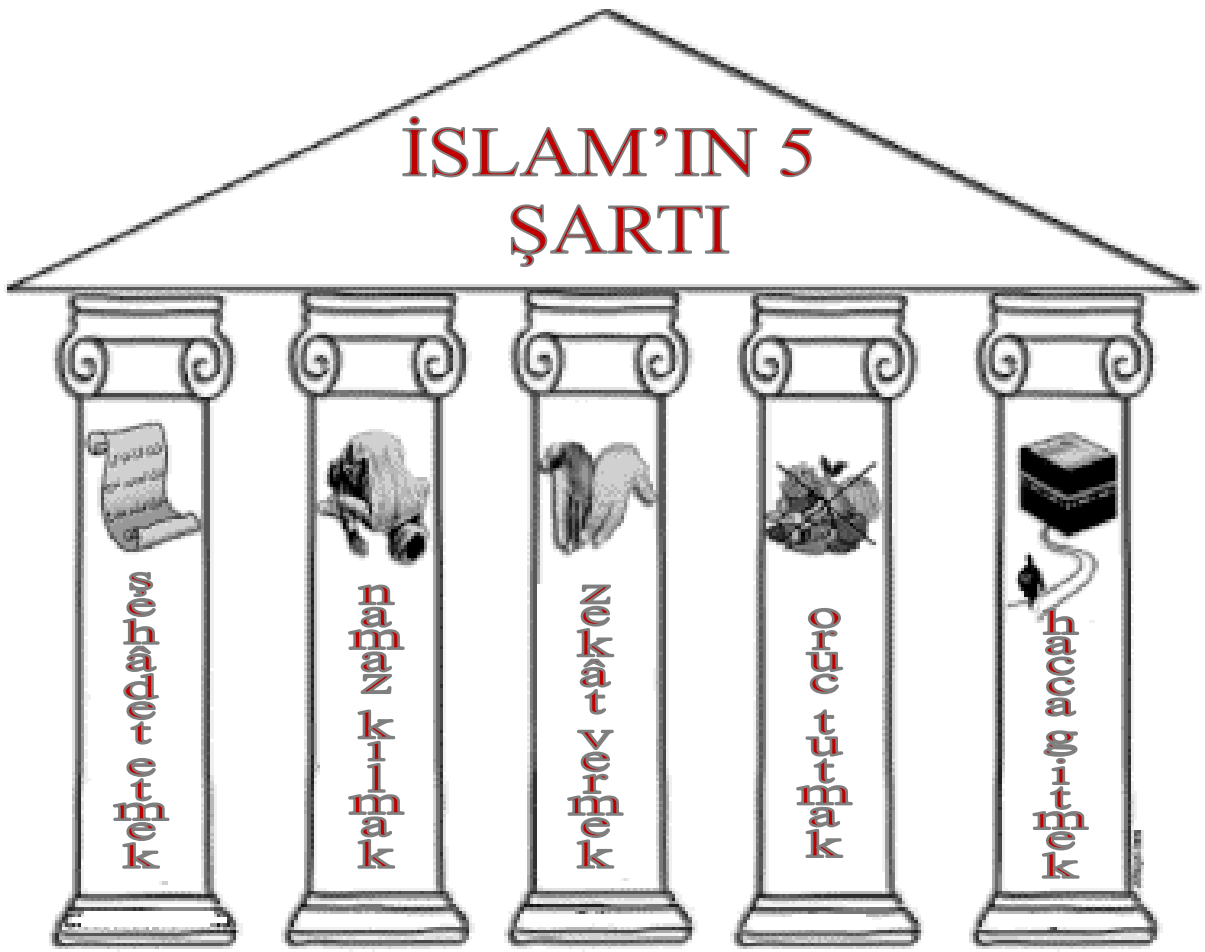
- Ey Rabbimiz, onların hepsi seni övmek için bir araya gelmiş değillerdi. İçlerinde onlardan olmayan günahkâr bir adam da vardı. O adam bir işi için oraya gelmişti.

Allah (c.c.) bunun üzerine şöyle buyurdu:

- Onu da affettim. Onlar öyle bir topluluktur ki, onlarla beraber olanlar da onların sayesinde kurtuldular...!” (Buhârî, Daavât 66, Ahmed b. Hanbel, Müsned, II, 251-252, 358-359)

Böylesi müjdelere nail olabilecek dostluklar kurabilmek, İslam kardeşliği tesis edebilmek temennisiyle. Hû ile vessalam...

İbni Ömer (r.a.)'den rivayet edildiğine göre Rasulullah (s.a.s.) şöyle buyurdu:

"İslâm dini beş esas üzerine kurulmuştur: Allah'tan başka ilâh olmadığına ve Muhammed'in Allah'ın Resulü olduğuna şehâdet etmek, namaz kılmak, zekât vermek, hacca gitmek ve ramazan orucunu tutmak." (Buhârî, "Îmân", 1, 2; Tefsîru sûre (2), 30; Müslim, "Îmân", 19–22. Ayrıca bk. Tirmizî, Îmân 3; Nesâî, îmân 13.)

ŞEHADET

*"Şüphesiz ki Allah, kendisine ortak tanınmasını mağfîret etmez, ondan başkasını, dileyeceği kimseler için mağfîret eyler..." (en-Nisâ; 48,116)

* "Allah, gaybı da şehâdeti de bilendir. O, müşriklerin ortak koştukları şeylerden çok yüce ve münezzehtir." (Mü'minun,92)

* "Ey insanlar! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın; Allah'tan başka size gökten ve yerden rızık verecek bir yaratıcı var mı? O'ndan başka tanrı yoktur. Nasıl oluyor da (tevhidden küfre) çevriliyorsunuz!" (Fatır,3)

* "O, öyle Allah'tır ki, O'ndan başka tanrı yoktur. Görülmeveni ve görüleni bilendir. O, esirgeyendir, bağışlayandır." (Haşr,22)

*"Ben insanlarla Allah'tan başka ilâh olmadığına şahidlik edinceye, bana ve benim getirdiklerime iman edinceye kadar savaşmakla emrolundum. Onu yaptılar mı, kanlarını ve mallarını benden korumuş olurlar. (Artık bunlara herhangi bir şekilde el uzatma) ancak onun hakkı ile mümkün olur. Hesaplarını görmek ise Allah'a aittir." (Müslim Şerhi, Ebû Hureyre'den, I, 177)

*"Kimde üç şey bulunursa imânın lezzetini tatmış olur: Allah ile Rasûl'ü kendisine başkalarından daha sevgili olan kimse; bir kulu seven, fakat yalnız Allah için seven kimse; Allah kendisini kâfirlikten kurtardıktan sonra yine kâfirliğe dönmekten ateşe atılacakmışçasına hoşlanmayan kimse." (Buhari)

*"Kim Allah'tan başka hiçbir ilah olmadığına, Muhammed'in de O'nun Rasulü olduğuna şahadet ederse, Allah ona ateşi haram eder." (Tirmizi)

*"Sizden biriniz, beni anasından-babasından, çoluk -çocuğundan ve bütün insanlardan daha çok sevmedikçe iman etmiş olamaz." (Buhari, Müslim)

NAMAZ

*"Namazlarında huşû'a uyan (Allah'ın huzurunda kalplerinden gelen bir korku ve saygı ile boyun eğen) mü'minler kurtuluşa ermişlerdir." (el-Mü'minûn,1-2)

*"Muhakkak namaz, hayâsızlıktan ve çirkin işlerden alıkoyar." (Ankebût,45)

* "Sabırla, namazla yardım isteyiniz. Şüphesiz bu Allah'a saygılı olanlardan başkasına ağır gelir." (Bakara,45)

* "Şüphesiz münafıklar Allah'a oyun oynamaya kalkışıyorlar; hâlbuki Allah onların oyunlarını başlarına çevirmektedir. Onlar namaza kalktıkları zaman üşenerek kalkarlar, insanlara gösteriş yaparlar, Allah'ı da pek az hatıra getirirler." (Nisa,142)

*"Dinde namazın yeri, vücutta başın yeridir." (Taberani)

*Kul namaza durduğunda, bütün günahları getirilir başı üzerine konur. Rükû ve secdeye gittikçe dökülür, o insandan ayrılır. (Taberani)

*Beş vakit namaz, birinizin kapısından akan ve içinde günde 5 defa yıkandığı, suyu bal bir nehre benzer. (Müslim)

*Gece kıldığınız son namaz vitr olsun. (Buhari)

ZEKÂT

* "İman edip iyi işler yapan, namaz kılan ve zekât verenler var ya, onların mükâfatları Rableri katındadır. Onlara korku yoktur, onlar üzüntü de çekmezler." (Bakara,277)

* "Onlar öyle mü'minlerdir ki, biz yeryüzünde onlara iktidar verecek olursak, namazı dosdoğru kılarlar, zekâtı verirler, iyiliği emreder, kötülükten nehyederler. İşlerin akıbeti Allah'a varır. (Hacc,41)

* "Ey iman edenler! Kazandıklarımızın iyilerinden ve rızık olarak yerden size çıkardıklarımızdan hayra harcayın. Size verilse, gözünüzü yummadan alamayacağınız kötü malı, hayır diye vermeye kalkışmayın. Biliniz ki Allah zengindir, övgüye lâyıktır." (Bakara,267)

* "Sadakalar (zekâtlar), Allah'tan bir farz olarak ancak fakirler, düşkünler, zekât toplayan memurlar, kalpleri İslâm'a ısındırılacak olanlarla (özgürlüğüne kavuşturulacak) köleler, borçlular,

Allah yolunda cihad edenler ve yolda kalmış yolcular içindir. Allah, hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.” (Tevbe,60)

* “Bir yıl geçmedikçe malda zekât yoktur.” (Ebu Davud, Tirmizi, İbn Mace, Beyhaki)

* "Kim malının zekâtını sevab umarak verirse, ona sevap verilir. Kim de zekâtını vermezse biz zekâtı ve malın yarısını (cezâlı olarak, zorla) alırız. Bu, Rabbimizin kesin kararlarından biridir. Al-i Muhammed'e ondan bir hak yoktur." (Ebu Davud, Nesâi)

* "Müslüman kimse üzerine, hizmetçisi ve atından dolayı zekât yoktur." (Müslim)

*“Ey kadınlar topluluğu ziynet eşyalarınızdan zekât veriniz. Kıyamet günü Cehennemliklerin çoğunluğu siz kadınlardır.” (Buhârî, Nesâi)

ORUÇ

* “Ey iman edenler, oruç, sizden öncekilere farz kılındığı gibi size de korunasınız diye farz kılındı.” (Bakara,183)

* “Azat edecek köle bulamayan kimse, hanımıyla temas etmeden önce ardarda iki ay oruç tutar. Buna da gücü yetmeyen, altmış fakiri doyurur. Bu (hafifletme), Allah'a ve Resulüne inanmanızdan dolayıdır. Bunlar Allah'ın hükümleridir. Kâfirler için acı bir azap vardır.” (Mücadele,4)

* “Allah, kasıtsız olarak ağzınızdan çıkıveren yeminlerinizden dolayı sizi sorumlu tutmaz, fakat bilerek yaptığımız yeminlerden dolayı sizi sorumlu tutar. Bunun da kefareti, ailenize yedirdiğiniz yemeğin orta hallisinden on fakire yedirmek yahut onları giydirmek yahut da bir köle azat etmektir. Bunları bulamayan üç gün oruç tutmalıdır. Yemin ettiğiniz takdirde yeminlerinizin kefareti işte budur. Yeminlerinizi koruyun (onlara riayet edin). Allah size ayetlerini açıklıyor; umulur ki şükredersiniz!” (Maide,89)

* “Sayılı günlerde olmak üzere (oruç size farz kılındı). Sizden her kim hasta yahut yolcu olursa (tutamadığı günler kadar) diğer günlerde kaza eder. (İhtiyarlık veya şifa umudu kalmamış hastalık gibi devamlı mazereti olup da) oruç tutmaya güçleri yetmeyenlere bir fakiri doyuracak fidye gerekir. Bununla beraber kim gönüllü olarak hayır yaparsa, bu kendisi için daha iyidir. Eğer bilerseniz (güçlüğüne rağmen) oruç tutmanız sizin için daha hayırlıdır.” (Bakara,184)

* Bizim orucumuzla ehl-i kitabın orucu arasında hudut, sahur yemeğidir. (Müslim)

* Ramazan ayı girdiği zaman cennetin kapıları açılır, cehennem kapıları kapanır ve şeytanlar da zincire vurulur. (Müslim)

* Kim Allah Teâlâ yolunda bir gün oruç tutsa, Allah onunla ateş arasına, genişliği sema ile arz arasını tutan bir hendek kılar. (Tirmizi)

* Zahmetsiz ganimet kışta tutulan oruçtur. (Tirmizi)

HACC

* “İnsanlar arasında haccı ilân et ki, gerek yaya olarak, gerekse nice uzak yoldan gelen yorgun

argın develer üzerinde, kendilerine ait bir takım yararları yakînen görmeleri, Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği kurbanlık hayvanlar üzerine belli günlerde Allah'ın ismini anmaları (kurban kesmeleri için) sana (Kâbe'ye) gelsinler. Artık ondan hem kendiniz yeyin, hem de yoksula, fakire yedinir.” (Hacc,27-28)

* “Haccı ve umreyi Allah için tam yapın. Eğer (bunlardan) alikonursanız kolayınıza gelen kurbanı gönderin. Kurban, yerine varıncaya kadar başlarınızı tıraş etmeyin. Sizden her kim hasta olursa yahut başından bir rahatsızlığı varsa, oruç veya sadaka veya kurban olmak üzere fidye gerekir. (Hac yolculuğu için) emin olduğunuz vakit kim hac günlerine kadar umre ile faydalanmak isterse, kolayına gelen bir kurban kesmek gerekir. Kurban kesmeyen kimse hac günlerinde üç, memleketine döndüğü zaman yedi olmak üzere oruç tutar ki, hepsi tam on gündür. Bu söylenenler, ailesi Mescid-i Haram civarında oturmayanlar içindir. Allah'tan korkun.” (Bakara,196)

* Hac (ayları), bilinen aylardır. (Hac ayları, Şevval ve Zilkade ayları ile Zilhicce ayının ilk on günüdür.) Kim o aylarda hacca başlarsa, artık ona hacda cinsel ilişki, günaha sapmak, kavga etmek yoktur. Siz ne hayır yaparsanız, Allah onu bilir. (Bakara,197)

* “Şüphesiz, insanlar için kurulan ilk ibadet evi, elbette Mekke’de, âlemlere rahmet ve hidayet kaynağı olarak kurulan Kâ’be’dir. Onda apaçık deliller, Makam-ı İbrahim vardır. Oraya kim girerse, güven içinde olur. Yolculuğuna gücü yetenlerin haccetmesi, Allah’ın insanlar üzerinde bir hakkıdır. Kim inkâr ederse (bu hakkı tanınmazsa), şüphesiz Allah bütün âlemlerden müstağnidir. (Kimseye muhtaç değildir, her şey O’na muhtaçtır.)” (Al-i İmran, 96-97)

* İbn-i Abbas'tan (r.a.) rivâyet olunduğuna göre o şöyle demiştir:

"Rasulullah (s.a.s.)bize hitap ederek şöyle buyurdu: “Ey insanlar! Hac size farz kılındı. Bunun üzerine el-Akra' b. Hâbis ayağa kalkarak:

- Ey Allah'ın elçisi! Hac her yıl mı (bize) farzdır? diye sordu. Bunun üzerine Rasûlullah (s.a.s.)şöyle buyurdu:

- Yok, hayır. Bir defadır. Kim daha fazla yapacak olursa, o nâfiledir."

(Müslim; “Hac”, 412; Tirmizî, “Hac”, 5, Tefsir-i Sûre (5), 15. Nesâî, “Menâsik”; “1. İbn-i Mâce; “Menâsik”, 2; Dârimî; “Menâsik”; 4; Ahmed b. Hanbel, I, 255, 292, 301, 321, 325; II- 508.)

* "Kötü söz söylemeden ve büyük günah işlemeyen hacceden kimse, annesinden doğduğu gündeki gibi günahsız olarak (evine) döner." (Buhârî, “Hac”, 4, “Muhsar”, 10)

* "Hac ve Umre yapanlar Allah'ın misafirleridir. O'ndan birşey isterlerse, onlara cevap verir. Af isterlerse, onları affeder. " (İbn Mâce, “Menâsik”, 5).

* İbn Abbas (r.a)'tan rivâyete göre; Has'am kabilesinden bir kadın Müzdelife günü Rasûlullah (s.a.s)'e: “Ey Allah'ın Rasûlü! Allah'ın kullarına farz kıldığı hac ihtiyar babama da farz oldu. Babam yolculuk yapmaya dayanamaz, onun yerine ben haccedebilir miyim?” dedim. Peygamber (s.a.v)'de: “Evet” buyurdu.

(Nesai, “Menâsikü'l-Hac”, 9; Ayrıca bkz. Buhârî, “Hac”, 1, “Cihâd”, 154, 162, 192, “Edeb”, 68; Müslim, “Hac”, 407, “Fedâilü's-sahâbe”, 135, 137.

BİTKİLERDEKİ ŞİFA

Sare Şüheda BAŞAK

Bağışıklık sistemimizin zayıflığı özellikle kış mevsiminde vücudumuzu hastalıklara karşı daha açık hale getirir. Mevsim değişikliğinin de sebep olduğu etkenlerle nezle, grip, soğuk algınlığı, öksürük, bronşit, zatürre gibi hastalıklarda artış görülebilir. Bu aylarda bağışıklık sistemini güçlendirmek, özellikle C vitamini içeren ıspanak, karnabahar, portakal, mandalina, greyluft, limon gibi gıdalar ile ısıtıcı ve kuvvetli gıdalar tüketmek, yünlü ve kalın giyeceklerle vücudu ısıtmak alınabilecek başlıca önlemlerdir.

Hastalıklara karşı bazı öneriler:

Grip için: 1 bardak kaynar suya 2 gram ıhlamur konulur ve 10 dakika bekletilir. Bu çaydan günde 3-5 bardak içilir. 2 bardak suyun içine kabuğuyla birlikte doğranmış bir limon ile 5 gram ıhlamur konularak 10 dakika kaynatılır. Günde 3 bardak içilir. 10 gram ufalanmış adaçayı 1 bardak kaynar süte eklenir. 10 dakika bekletilerek günde 2-3 bardak tüketilir.

Soğuk algınlığı:

1 çay kaşığı toz zerdeçal ve 1,5 çay kaşığı toz zencefili 1 tatlı kaşığı balla karıştırıp sabah akşam yutmak faydalıdır. Tarçın kabukları çay gibi kaynatılarak günde 2-3 bardak içilir. 1 elmanın kabuğu, bir tutam ıhlamur, bir miktar karanfil 2 bardak suda 5 dakika kaynatılıp balla tatlandırılarak sıcak olarak içilir. 1 çay kaşığı tarçın 1 bardak kaynar suda 10 dakika bekletilerek içilir.

Zatürre:

Bolca ılık ıhlamur içilir. Gül suyunda badem, kafur ve dövülmüş gül ezilerek göğse sürülür. 1 bardak limon suyuna 3 bardak su eklenir. Balla tatlandırılarak günde 4 bardak içilir. 4 bardak suya 5 incir doğranır. 15 dakika kaynatılıp 10 dakika bekletilir. Günde 3 bardak sıcak olarak içilir.

Öksürük:

Ayva çekirdekleri kaynatılıp bol şekerle karıştırılarak günde 3-4 bardak ılık olarak tüketilir. 2 fincan suyun içine 4-5 diş ezilmiş sarımsak konulur, yarıya ininceye kadar kaynatılır. Hastanın göğsü süsen yağıyla ovulur. Keten tohumu balla karıştırılarak tüketilir. Kaynatılmış salep üzerine zencefil eklenir. Her türlü öksürüğe karşı şifalıdır.

MESNEVİ'YE FARKLI BİR BAKIŞ

Dünden bugüne her çağın, her dönemin kendi içinde maddi-manevi hastalıkları olmuştur. Dönemin getirdiği yaşam koşulları, hastalıkların birincil sebebinin oluşturmaktadır. Birey, yaşam koşullarına hem bedenen hem de ruhsal anlamda uyum sağlamaya çalışır.

Günümüz şartlarına bakıldığında kişi, sürekli bir koşurmaya içerisinde. Mesleğinde, aile içinde, toplumda yani sosyal yaşamda bir uğraş halindedir. Bununla beraber zaman zaman hem bedensel hem de ruhsal problemlerle karşı karşıya kalabilmektedir.

Ruhsal ve psikolojik rahatsızlıkların giderek arttığı günümüzde, Hazreti Mevlana ve Mesnevi'sinin insana ve insanlığa ışık olacağı kanaatindeyim. Mesnevi içinde yer alan öğretiler ve verilen mesajlar, zamana göre yorumlanıp güncellenebiliyor. Bu özelliğiyle Mesnevi, yazıldığı dönemden bu yana, her çağa ışık tutmuş bir eserdir.

Günümüzde insanın ruhsal olarak sağlıklı olmasına engel olan, bu durumun ilerlemesi halinde hastalığa ve hastalığın devamına sebep olan bazı kişisel ve çevresel faktörler mevcuttur. Bununla beraber yanlış inanışlar ve kalıplaşmış yargılar da ruh sağlığını etkiler. Ruhsal sorunların veya davranış bozukluklarının azaltılması veya yok edilmesi amacıyla kullanılan farklı yöntemler vardır. Özellikle psikoterapi, günümüzde kullanılan önemli bir tedavi yaklaşımıdır.

Peki, nedir psikoterapi?

Ruhsal hastalıkların ilaç ve cerrahi yöntemler kullanılmaksızın tedavi edilmeye çalışılması anlamına geliyor psikoterapi. Genel olarak, ruhsal sorunların veya davranış bozukluklarının azaltılması veya yok edilmesi amacıyla kullanılan her türlü yöntemdir, diyebiliriz.

Psikoterapilerin amaçlarına gelirsek; duygusal çatışmaları çözümlenmek, çatışmalardan doğan kaygı ve gerginlikleri azaltmak, ruhsal uyum düzeyini arttırmak, kişilerarası ilişkilerde belirli bir olgunlaşmayı sağlayarak kişiliğin değişim ve gelişimini başlatmaktır. Psikoterapilere, 'bir zihin eğitimidir' desek yanlış olmayız.

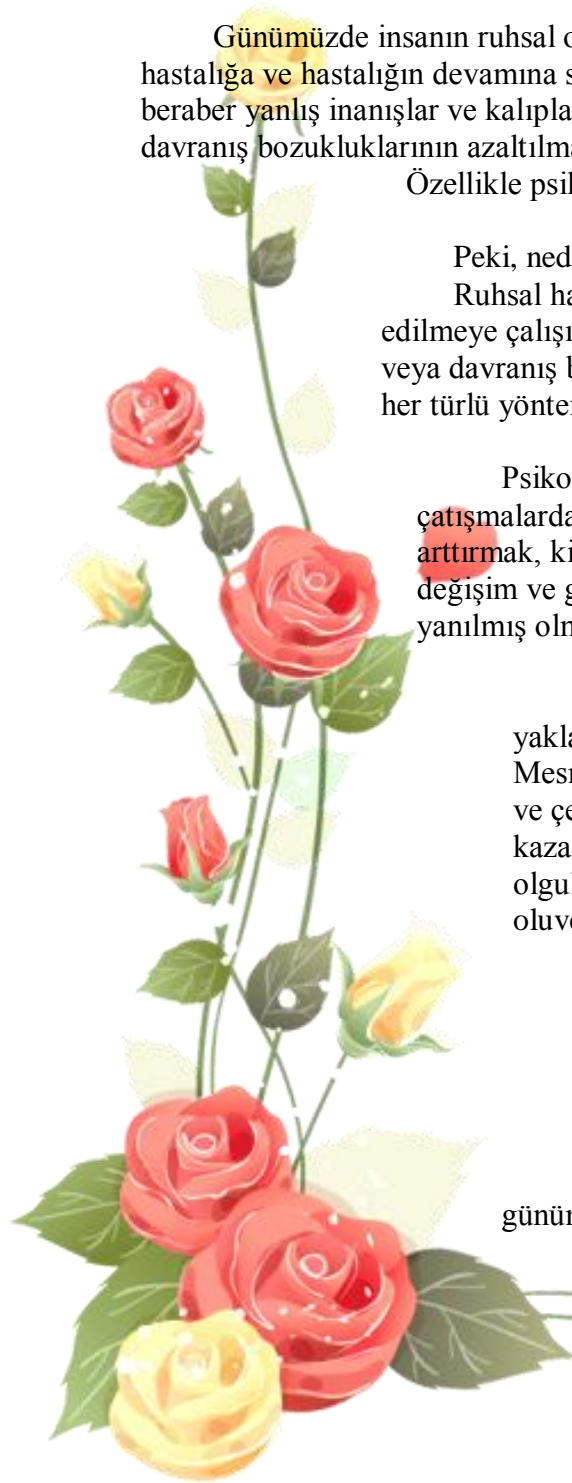
Gelgelelim Hazreti Mevlana'nın öğretilerini, temelde psikoterapi yaklaşımıyla örtüştürmek mümkündür. Hazreti Mevlana'nın Mesnevi'sine baktığımızda; içindeki hikâyeler, verilmek istenen mesajlar ve çeşitli öğretiler kişiye adeta bir ayna işlevi görüyor. Kişiye farkındalık kazandırırken bir yandan insani gelişime; sevgi, hoşgörü, kardeşlik gibi olguların oluşumuna zemin hazırlıyor. Hazreti Mevlana bir terapist oluveriyor eserinde.

Mesnevi'de dillendirdiği hikâyelerle korku ve endişeyi aza indiriyor, özgüveni artırıcı örnekler veriyor, umut aşıyor. Yanlış kalıpları düzeltiyor, alternatif düşündürüyor. Mesnevi aslında insanda içsel bir onarım ve yenilenme sağlıyor.

Velhasıl, belki de daha birçok yönüyle Mesnevi, bilgeliğiyle günümüz bilimine farklı bakışlar kazandırabilir düşüncesindeyim.

Dua ile

Eslem SARIGÜL

ÇOCUK EĞİTİMİ VE AİLE

BENGİSU UMMAN

YENİ KARDEŞE HAZIRLANMAK

Çocuklara yeni bir kardeşi olacağını anlatmak bazen zor olabilir. Çocuk artık anne babasının ilgisinin kendisinde değil de yeni doğan kardeşinde olacağını sanar ve bu sebepten kardeşini kabul etmekte zorlanır. Uzman psikolog Sinem Gül Şahin,

"Çocukların zaman kavramı yetişkinler gibi işlemez. Sabırsızdırlar ve dokuz ay beklemek onlara uzun gelir. Hem süreyi kısa tutmak hem de risk tetkiklerinin yapılarak olumlu sonuçları alındığı ve doğumun kesinleştiği aylardan sonra çocuğa bu haberi vermek daha yararlıdır. Çocuğu annedeki fiziksel değişiklikleri fark etmeden önce bilgilendirmek gerekir." demiştir.

Yeni bir bebek açıklaması, çocuklara sakın ve fazla yabancı insanın olmadığı yerde yapılmalıdır. Çocukla konuşurken endişe içinde konuşulmamalıdır. Çünkü çocuk anne ve babadaki endişeyi fark eder ve endişe yaratıcı bir şey olduğunu düşünüp tepki gösterir. Çocukla bu konuyu konuşurken özür dileyerek veya onay alarak konuşulmamalıdır. Çocuğunuz kardeş istemiyorsa ona kardeş sahibi olmanın olumlu yanlarını anlatıp yakın çevresinden örnekler verilmelidir ve ona zaman tanınmalıdır.

Kardeşi doğduktan sonra ani değişimler yaşayan çocuk bunların nedenini kardeşine bağlar ve ona kızar. Aslında çocuğun asıl öfke duyduğu kardeşi değil, ona eskisi gibi davranılmamasıdır. Çocuğun bu tepkisine aşırı tepki göstermek yerine daha sakinlikle karşılanmalıdır. O yüzden bu tür değişikliklere çocuk doğmadan başlamak gerekir. Çocuğun bazı ihtiyaçlarını, anne yerine baba veya aileden başka birisi karşılayabilir. Böylece çocuk da kardeşi olduğunda annesinin onu sevmediğini düşünmez.

SUUDİ

ARABİSTAN

YEMEKLERİ

Genel olarak Türk mutfağına benzeyen bir yemek kültürü vardır. Fakat baharatları, yağları ve farklı yemek pişirme tarzlarından dolayı yemeklerinin tatları Türk yemeklerinden ayrılıyor. Tercih edilen yemeklerin arasında pilav, tavuk veya deve etinden yapılan "KABSA"; şehriye, tavuk veya kuzu etinden yapılan "MENDİ" yer almaktadır.

Şeriat kanunları ile yönetilen Suudi Arabistan'da alkol yasaktır. Domuz eti de kesinlikle yasaktır. Susam, safran, nane, kekik, sumak, tarçın, kimyon gibi baharatlar yemekleri süsler, yemeklere karakter ve zenginlik katar. Kahvaltıda hamur işleri ve çay tüketilir. Öğlen yemeklerinde çeşitli yiyecekler yenir. Öğlen yemeği günün en zengin öğünüdür. Yemeklerde içecek kullanılmaz. Akşam yemekleri genellikle hafif atıştırmalıklarla geçirilir. Günün en önemsiz öğünüdür. Akşam öğünü hafif yemekler ve Zatar denilen mezeyle servis edilir. Ayrıca Suudi Arabistan; Arap atı, petrol zenginliği, hurmaları, çölleri ve develeri ile de meşhurdur.

MENDİ

Yemenin Hadramut bölgesinden yayılan bu geleneksel Arap yemeği Suriye, Mısır, Filistin ülkelerinde sıklıkla tüketilmektedir. Mendi demek etin sıcakta pişmesi ya da etin yağının, altındaki pilav üzerine akmasıdır

TARİFİ

4 su bardağı pirinç
6 su bardağı su
Tuz
Kuzu eti

Etler tandırda pişirilir.

Sonra tepsiye dökülen pirinçlerin üstüne etler dizilir, su konulur, tuz atılır ve tekrar tandıra verilir. Pişince üzerine karabiber dökülerek servis edilir.

Sema Eğitimi

Bizim usulümüze göre, semazen adayı ilk olarak çivisiz, düz bir tahtanın üzerine sadece tuz serpererek eğitimine başlar. Bu dönemde derse başlama, tahtaya çıkma edep ve erkânını öğrenir. Ardından 'çiviye çıkmak' deyiminin tecellisi olan ayağın pişme devresi başlar.

1.YARIM ÇARK

En önemli husus; semazenin her çarkta Allah'ı zikretmesidir. Aksi takdirde yapılan iş ibadet olmaktan çıkar ve dönmekten ibaret olur. Semazen adayı başlangıçta kolları kapalı sema eder. Semazenin kendi etrafında attığı her adıma **çark** denir. Yeni başlayan adaylar çivisiz tahtanın üzerinde kendi etraflarında çeyrek daire ardından yarım daire çizerler. Yani ayaklarını, kaldırdıkları yerin tam karşına koyarak 180°'lik

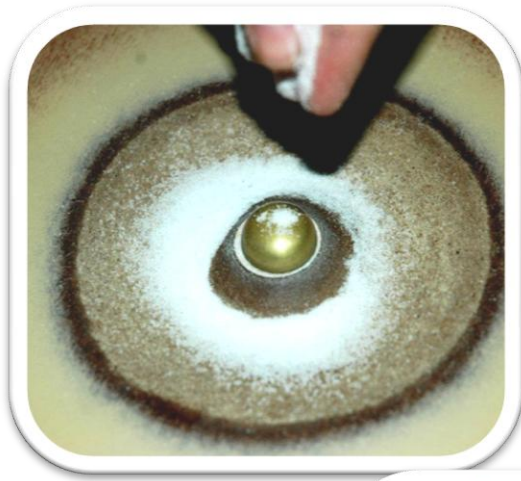
bir açı oluşturmuş olurlar.

2. TAM ÇARK

Semazen adayı halen çivisiz tahtada kolları kapalı olarak sema etmektedir ancak bu aşamada adımları tam daire şeklinde olur yani ayağını sadece tek noktada yere koymaya başlar. Bu çarklar hızlanmaya başladığında aynı aşamaya çivili tahtada devam edilir.

3. Artık tam çarkta hızlanmış ve ayağını çividen ayırmadan en az beş dakika aralıksız sema edebilmektedir ve kollarını da açar.

4:Hiç durmadan ve ayağını çividen kaçırmadan 10 – 15 dakika sema edebilen semazen adayının dengesini ve çarkını oturttuğuna kanaat getirildiğinde tahtadan çıkar ve mesh giymeye hak kazanır. Meshle semaya alışana dek bu süreç devam etmektedir. Tahtada sema hudutları belli olduğu için çarkı sabitlemek daha kolaydır, meshe geçildiğinde çizili bir alan olmadığından başlangıçta adımların kayması normaldir. Bu durum sabitlendiğinde, kıyafet (tennure) giydirilir.

Sorularınız için mail gönderebilirsiniz
bayansemazenler@hotmail.com

KÂİNATIN EFENDİSİ'DEN (s.a.v) HAYATA DAİR ÖLÇÜLERDEN BAZILARI

"Ümmetimin fesada gittiği zamanda kim benim sünnetime sarılırsa ona yüz şehit sevabı vardır."

EŞ VE ÇOCUKLARI İLE İLGİLİ SÜNNETLER

Ev işlerinde eşine yardımcı olması
Sevdiği kişiye seni seviyorum demek
Çocukların birini diğerinden üstün tutmamak
Çocukları yedi yaşına kadar namaza alıştırmak
Hanımları ve çocuklarını kapıya kadar uğurlaması

OTURMA VE YÜRÜME İLE İLGİLİ SÜNNETLER

Bacak bacak üstüne atarak oturmamak
İki kişinin arasına izin almadan oturmamak
Topluluk içinde ayakları uzatarak oturmamak
Oturulan yerden salavat getirilmeden kalkmamak
Oturulan yerden Allah'ı zikretmeden kalkmamak

ORUÇ, NAMAZ VE EZAN İLE İLGİLİ SÜNNETLER

Kuran okunurken dinlemek
Namaz esnasında esnememek
Yemek hazırlarken namaza durmamak
Namaz sırasında takke, sarık kullanmak
Pazartesi ve Perşembe günleri oruç tutmak
Tuvalet sıkıntısı varken namaza durmamak
Dua ederken önce anne ve babaya dua etmek
Namazda iken sağa sola göz ucu ile bakmamak

YEMEK İLE İLGİLİ SÜNNETLER

İkramı kabul etmek
Yaslanarak yemek
Üzümü tek tek yemek
Yemeği önünden yemek
Yemek ortasında su içmek
Meyveyi aç karnına yemek
Yemekte sirke bulundurmak
Yemekte yeşillik bulundurmak

SOSYAL HAYAT İLE İLGİLİ SÜNNETLER

Canlıları ateşle yakmamak
Yalnız Cuma günü oruca niyetlenmemek
Başkalarının gizli hallerini araştırmamak
Başkalarının evlerinin içini gözetlememek
Konuşurken muhatabın seviyesine göre konuşmak
Başkalarının arkasından kaş göz hareketi yapmamak
Müminlere küsmemek, buğz etmemek, kıskanmamak
Ölünün ardından saç baş yolarak ve feryat ederek ağlamamak

UYKU İLE İLGİLİ SÜNNETLER

Yatağa abdestli olarak girmek
Uykudan kalkınca el ve yüzü yıkamak
Uyurken sağ tarafa veya sırt üstü yatmak
Yatağa girildiğinde 33'er defa Sübhanallah, Elhamdülillah ve Allahu ekber demek
Uyumadan önce elleri birleştirerek Felak, Nas ve İhlâs surelerini okumak, dua etmek ve bütün vücuda sürmek

BEDEN İLE İLGİLİ SÜNNETLER

Beyaz ve yeşil giyinmek
Eğilirken çömelerek eğilmek
Hapşırırken el ile ağzı kapatmak
Saç, tırnak, diş gibi insana ait parçaları toprağa gömmek
Kaşları inceltmemek, yüzdeki tüyleri aldırılmamak, dişleri seyreltmemek

BANYO VE TUALET İLE İLGİLİ SÜNNETLER

Tuvalet ve banyoda konuşmamak
Tualete sol ayakla girip, sağ ayakla çıkmak
Erkeklerin küçük abdestini ayakta yapmaması
Cuma günü namazdan önce gusül abdesti almak
Tualete girmeden önce pantolon paçalarını sıvamak veya yukarı doğru katlamak

KARABAŞ-I VELİ KÜLTÜR MERKEZİ

XVI. yüzyılda Halvetiye tarikatına bağlı olarak bağlı olarak Şeyh Yakup Çelebi tarafından kurulmuştur. XIX. yüzyıldan itibaren Kadiriye tarikatının Eşrefiye koluna bağlı şeyhler tarafından idare edilmiştir. 1925 yılında tekkelerin kapatılmasından sonra semahanesi bir müddet idman yurdu, diğer kısımları ise ev olarak kullanılmıştır. Dergâhın kuruluşundaki orijinal yapıları günümüze gelememiştir. Semahanenin doğu tarafında yer alan hazirede, dergâhta görev alan meşayihın yanı sıra, Bursa'da resmi görevli başka zevat ile onların eşlerine ait kabirler bulunmaktadır.

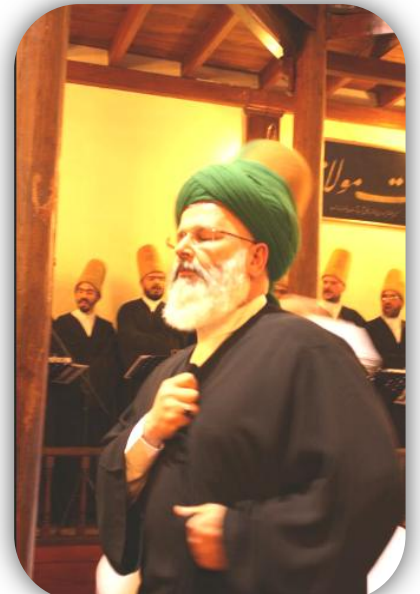
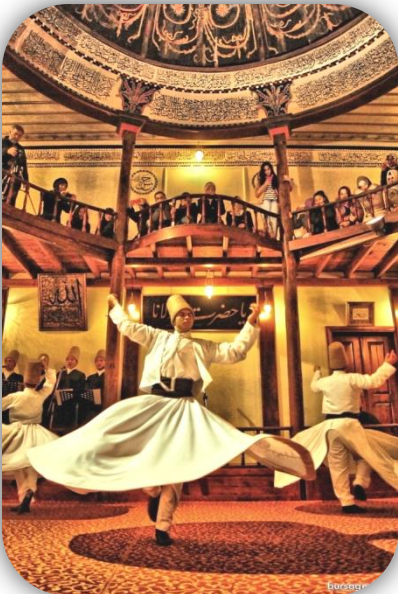
Osmangazi Belediyesi tarafından 2002 yılında başlatılan yenileme çalışmaları 2005 yılında tamamlanmış ve nihayet öncelikle Üstad Mustafa Özbağ ve Bursa Tasavvuf Vakfı katkılarıyla özüne uygun olarak hizmet vermeye başlamıştır.

Bir 'Hu' nidasıyla 'Ol' tecelliyatını yaşayan bir mekândır Karabaş-i Veli Kültür Merkezi. Hoşgörü ve gönülden hizmetin, kardeşliğin yaşandığı ve yaşatılmaya çalışıldığı bir dost evidir. Her sene manevi duyguların yoğun yaşandığı günlerde de evinde misafir ağırlar bir eda ile Bursalılara ve diğer şehirlerden gelen konuklara ikramlarda bulunulur bu hoş mekânda. Adeta geleneksel bir aile sofrası tadında her yıl Aşure ve kandil günlerinde iftar verilmektedir. Ayrıca 'Kutlu doğum' ve 'Şeb-i arus' programları ile bu özel geceleri de ihya etmektedir.

Bursa Karabaş-i Veli Kültür Merkezi hizmetkârları olarak Türkiye'nin en büyük, Dünya'nın ise ikinci büyük mevlevihanesi olan Gelibolu Mevlevihanesi'nde her ay sema programları düzenlenmektedir. Bunun yanı sıra İzmit Saatçi Ali Efendi Konağı, İzmir, İstanbul, Konya gibi birçok il ve ilçede Üstadımız Mustafa Özbağ Beyefendi'nin Mesnevi Sohbetleri ile âşıkların zikri sema meclislerinde toplanılmaktadır. Her ayın ilk pazartesi günü saat 13.30'da bayan semazenler eşliğinde sadece bayanlara yönelik programlar gerçekleştirilmektedir.

Muhammedi bir eğlencenin ve çeşitli kültürel değerlerin bir arada paylaşıldığı 'Geleneksel Bursa Karabaş-i Veli Kültür Merkezi Kocayayla Şenlikleri' ile de İslami eğlencenin örnekleri yaşatılmaktadır. Yine aynı çatı altında bayanlar ve erkekler için ücretsiz olarak sema, ney, ilahi, bendir, Kuran-ı Kerim, Arapça ve öğrencilerin okul derslerine yönelik kurslar verilmektedir. Kültür hizmeti olarak da 'İrşad Dergisi'ni sizlerle paylaşmaktayız. Bütün bu programlar, kurslar ve de ikramlar herkese açık ve ücretsizdir.

İstikameti İslam, rehberi Muhammed-i Mustafa olana Allah muvaffakiyet nasip eder. Onlardan olabilmek duasıyla...

GÜNLÜK VİRD

“Ya Rabbi, niyet ettim günlük virdimi çekmeye”

“üç İhlâs bir Fatıha”

“Ya Rabbi, Peygamber Efendimiz (s.a.v) Hz. Ruhlarına ve bütün geçmiş Peygamber Efendilerimizin ruhlarına, Cihar-i yar-i Güzin efendilerimiz, Ebubekir-i Sıddık, Ömer-ül Faruk, Osman-ı Zinnureyn, Ali-yel Murtaza (r.a) Hz. Ruhlarına, aşereyi mübeşşerenin, evladı Rasulullah, Zevce’yi Rasulullah, İmam-ı Hasan, İmam0ı Hüseyin yetmiş iki şühedanın ve bütün şühedanın, tüm Ashab-ı Rasulullah Hz. Ruhlarına, İmamımız İmam-ı Azam Ebu Hanife, İmam-ı Şafii, İmam-ı Malik, İmam-ı Hanbeli ve bütün mezhep imamlarının ruhlarına hediye eyledim vasıl ve hissedar eyle ya Rabbi.”

“üç İhlâs, bir Fatıha”

“Ya Rabbi Pirimiz Seyyid Abdulkadir Geylani. Seyyid Ahmed-er Rufai. Seyyid Ahmed-el Bedevi. Seyyid İbrahim Dusiki. Şeyh Ebu’l Hasan el Şazeli. Şah-ı Nakşibend-i Muhammed Bahaddin. Şah-ı Mevlana Celaleddin-i Rum-i. Şah-ı Hacı Bektaşî Veli. Hacı Bayram-ı Veli. Mehmet Muhyiddin Üftade Hz. Ve tüm Pir efendilerimizin ruhlarına hediye eyledim vasıl ve hissedar eyle ya Rabbi.”

“üç İhlâs, bir Fatıha”

“Ya Rabbi bütün geçmiş Mürşid-i Kamillerin, velilerin, evliyaların, dervişlerin, müminlerin ruhlarına. Üstadımız Bayındırlı Hacı Mustafa ÖZBAĞ Efendinin ruhaniyetine ve yaşayan bütün Mürşid-i Kamillerin, velilerin, evliyaların ruhaniyetlerine. Bütün derviş kardeşlerimizin ve ümmeti Muhammed’in ruhaniyetlerine, turuk-i aliyyeden ve akrabayı taallukatımızdan geçenlerin ruhlarına hediye eyledim vasıl ve hissedar eyle ya Rabbi.”

100 defa **“Sübhanallahi ve bihamdihi, sübhanallahi’l azim ve bihamdihi estağfirullah el azim.”**

100 defa **“La ilahe illallahu vahdehu la-şerike leh, Lehu’l mülkü ve lehu’l hamdü ve hüve ala külli şey’in kadir.”**

100 defa **“Allahümme sallı ala seyidine Muhammedin ve ala âli seyidine Muhammedin ve sabbihi ve sellim.”**

100 defa **“Kul hüvallahu ehad. Allahüs samed. Lem yelid ve lem yüled ve lem yeküllehu küfüfen ehad.”**

100 defa **“La ilahe illallah”** (Tevhid en az yüz defa, yetmiş bine kadar çoğaltılabilir.) Okunabildiği kadar Kuran-ı Kerim okunur. Dua edilir.

Yukarıda tarif edilen dersi günde en az bir sefer yapmak gerekir. Eğer daha fazla yapmak isterse sabah ve akşam yapılabilir. Daha da fazla yapmak isterse istediği kadar yapılabilir. Eftal olanı az da olsa devamlı olanıdır.

Her sabah ve akşam namazından sonra dünya kelamı konuşmadan yedi kez **“Allahümme ecirni min’en-nar”** ve yine yedi defa **“Hasbinallahu ve nimel vekil.”** Her namazdan sonra normal namaz tesbihatı, 33 defa **“Sübhanallah”**, 33 defa **“Elhamdülillah”**, 33 defa **“Allahu ekber.”** 1 defa **“La ilahe illallahu vahdehu la şerike leh, Lehu’l mülkü ve lehu’l hamdü ve hüve ala külli şey’in kadir.”** 300 defa **“La ilahe illallah”** (Tevhid en az üç yüz defa, beş bine kadar çoğaltılabilir) Dua edilir.

“- Kim günde yüz defa ‘Sübhanallahi ve bihamdihi’ derse günahları denizin köpüğü kadar da olsa bağışlanır.” Buhari, Müslim, Muvatta, Tirmizi

-Abdullah b.Amr (r.a) Rasulullah’ın (s.a.v) şöyle buyurduğunu rivayet etti. **“Kim günde iki yüz defa ‘La ilahe illallahu vahdehu la-şerike leh, mülkü ve lehu’l hamdü ve hüve ala külli şey’in kadir’ derse onun amelinden daha faziletisini yapan hariç, kendisinden öncekilerden hiçbiri onu geçemez ve sonrakilerden hiçbiri de ona yetişemez. Onun aldığı çok sevabı alamaz.”** İmam Ahmed, Taberani

-İbn-u Mesud (r.a) anlatıyor: **“Rasulullah (s.a.v) buyurdular ki; ‘Kim bana bir kere salât okursa Allah da ona salat okur ve on günahını affeder, mertebesini on derece yükseltir.”** Nesai

-Enes (r.a) anlatıyor: **“Kim Kul hüvallahu ahad suresini günde iki yüz defa okursa üzerindeki kul borcu hariç elli yıllık günah silinir.”** Tirmizi

-Ebu’d Derda’dan (r.a) Rasulullah’ın (s.a.v) şöyle buyurduğu rivayet edildi: **“Her hangi bir kul yüz defa ‘La ilahe illallah’ derse (Allah’tan başka hiçbir ilah yoktur) Allah Teala kıyamet gününde onu, yüzü ayın on dördü gibi olarak diriltir, o gün onun amelinden daha faziletli hiçbir kimsenin ameli Allah’a yükseltilmez. Ancak onun söylediğinin benzerini veya daha fazlasını söyleyen hariç.”** Taberi

-Haris b.Müslim et-Temimi (r.a) Peygamber’in (s.a.v) kendisine şöyle buyurduğunu söylemiştir. **“Sabah namazını kıldığında hiçbir şey konuşmadan önce yedi defa ‘Allahümme ecirni mine’n nar’ (Allah’ım beni cehennem ateşinden koru) söyle. Şunu bil ki sen bugün ölürsen Allah yedi defa ‘Allahümme ecirni mine’n nar’ söyle. Şunu bil ki sen bu gece ölürsen Allah seni cehennemden korunanlardan kılar.”** Nesai, Ebu

KARABAŞ-İ VELİ KÜLTÜR MERKEZİ

İ
R
S
A
D

D
E
R
G
İ
S
İ

Ş
E
B
İ

A
R
U
S

2
0
1
3

Kültür merkezimizde sema, ney, ilahi ve bendir kursları ÜCRETSİZ olarak verilmektedir.
Bayanların kurslarının yer ve zamanları şöyledir

Sema

Çarşamba gecesi saat 17.00-18.15,
Cumartesi günleri saat 11.15-12.45 arası TASAVVUF VAKFI binasında kurs verilmektedir.

Ney

Çarşamba günü saat 16.30-18.30, Cumartesi 10.30-12.30 saatleri arasında
KARABAŞ-İ VELİ KÜLTÜR MERKEZİ'nde kurs verilmektedir.
Mail adresi: ney.neva.eyler@hotmail.com

İlahi

Çarşamba günleri 13.30-17.00,
Çarşamba akşamları (çalışanlara) 18.30-20.00,
Cumartesi (çocuklara) 10.00-11.30 saatleri arasında TASAVVUF VAKFI
binasında kurs verilmektedir.

Bendir

Cumartesi günleri saat 12.30-13.30 arasında TASAVVUF VAKFI
binasında kurs verilmektedir.

TASAVVUF VAKFI ADRES

Tayakadın mah. Bahçe sk. Gül apt. No: 42 (Gazcılar caddesi) Osmangazi / BURSA

KARABAŞ-İ VELİ KÜLTÜR MERKEZİ ADRES

İbrahim Paşa cad. Çardak sk. No:2 (Heykel/Kız lisesinin üstü)
Osmangazi / BURSA Telefon: 0(224) 222 03 85

Mail adreslerimiz
irsadder@gmail.com
<http://mevlana.org.tr/>